

Bruxelles, den 15.12.2020
COM(2020) 842 final

2020/0374 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder)

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2020) 437 final} - {SWD(2020) 363 final} - {SWD(2020) 364 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Digitale tjenester fremmer innovation til gavn for borgerne og det indre marked ved at åbne for nye muligheder for erhvervslivet og lette den grænseoverskridende handel. I dag dækker disse digitale tjenester en bred vifte af aktiviteter i dagligdagen, herunder onlineformidlingstjenester, såsom onlinemarkedspladser, sociale netværkstjenester udbudt online, onlinesøgemaskiner, operativsystemer eller softwareapplikationsbutikker. De giver forbrugerne flere valgmuligheder, forbedrer effektiviteten og øger konkurrenceevnen for industrien og kan bidrage til at øge civilsamfundets deltagelse. Selv om over 10 000 onlineplatforme, hvoraf de fleste er SMV'er, opererer i Europas digitale økonomi, står et mindre antal af de store onlineplatforme for den største andel af den samlede genererede værdi.

Der er opstået store platforme, som nyder godt af nogle af de elementer, der kendetegner sektoren, såsom stærke netværksvirkninger, som ofte er integreret i deres egne økosystemer, og disse platforme har vist sig at være centrale strukturerede elementer i den moderne digitale økonomi, som formidler størstedelen af transaktionerne mellem slutbrugere og erhvervsbrugere. Mange af disse foretager også omfattende sporing og profilering af slutbrugere¹. Nogle få store platforme fungerer i stigende grad som gateways eller gatekeepere mellem erhvervsbrugere og slutbrugere og har en fast og varig stilling på markedet, ofte som følge af etableringen af konglomeratliggende økosystemer omkring deres centrale platformstjenester, hvilket styrker de eksisterende hindringer for adgang.

Som sådan har disse gatekeepere stor indflydelse på og betydelig kontrol over adgangen til og har indtaget en stærk position på de digitale markeder, hvilket medfører, at mange erhvervsbrugere er utrolig afhængige af disse gatekeepere, hvilket i visse tilfælde betyder uretfærdig adfærd over for disse erhvervsbrugere. Det har også negative konsekvenser for den frie markedsadgang for de pågældende centrale platformstjenester. Medlemsstaternes lovgivningsinitiativer kan ikke afhjælpe disse virkninger fuldt ud, og uden tiltag på EU-plan, kan de føre til en fragmentering af det indre marked.

Urimelig praksis og manglende åbenhed på markedet fører til ineffektive markedsresultater i den digitale sektor i form af højere priser, lavere kvalitet samt færre valgmuligheder og mindre innovation til skade for de europæiske forbrugere. Det er yderst vigtigt at løse disse problemer i betragtning af den digitale økonomis størrelse (den anslås at udgøre mellem 4,5 % og 15,5 % af det globale BNP i 2019, en tendens der er stigende) og platformenes vigtige rolle på de digitale markeder med sine samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser².

Selv om nogle af disse fænomener, der specifikt kendetegner den digitale sektor og centrale platformstjenester til en vis grad også ses inden for andre sektorer og markeder, finder

¹ Sådan sporing og profilering af slutbrugere online er som sådan ikke nødvendigvis et problem, men det er vigtigt at sikre, at det sker på en kontrolleret og gennemsigtig måde, med hensyn til beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse.

² F.eks. understregede Rådet vigtigheden af at sikre fælles spilleregler, der støtter væsentlige værdier såsom kulturel mangfoldighed og mediepluralisme, i sine konklusioner om styrkelse af europæisk indhold i den digitale økonomi og om sikring af frie og pluralistiske medier.

forslaget kun anvendelse på den **digitale sektor**, da problemerne der er mest presserende ud fra et indre marked-perspektiv.

Svækkelse af den frie markedsadgang og urimelig praksis i den digitale sektor ses hyppigere og er mere udtalt inden for visse digitale tjenester end andre. Dette gælder især for udbredte og almindeligt anvendte digitale tjenester og infrastrukturer, der hovedsagelig fungerer som direkte mellemlid mellem erhvervsbrugere og slutbrugere. Erfaringer med håndhævelse af EU's konkurrenceregler, adskillige rapporter og undersøgelser fra eksperter samt resultaterne af den åbne offentlige høring viser, at der findes en række digitale tjenester med følgende karakteristika: i) stærkt koncentrerede, flersidede platformstjenester, hvor normalt én eller meget få store digitale platforme fastsætter de kommercielle betingelser med et forholdsvist stort spillerum, ii) nogle få store digitale platforme fungerer som gateways for erhvervsbrugere til at nå ud til deres kunder og omvendt, og iii) magten hos disse store digitale platformes gatekeepere misbruges ofte i form af uretfærdig adfærd over for økonomisk afhængige erhvervsbrugere og kunder³. Forslaget er derfor yderligere begrænset til en række "**centrale platformstjenester**", hvor de konstaterede problemer er mere åbenlyse og udtalte, og hvor tilstedeværelsen af et begrænset antal store onlineplatforme, der fungerer som gateways for erhvervsbrugere, har ført til eller kan forventes at føre til svækkelse af den frie markedsadgang for disse tjenester og for de markeder, de griber ind i. Disse centrale platformstjenester omfatter: i) **onlineformidlingstjenester**, (herunder f.eks. markedspladser, app-butikker og onlineformidlingstjenester i andre sektorer såsom mobilitet, transport og energi), ii) **onlinesøgemaskiner**, iii) **sociale netværkstjenester**, iv) **videodelingsplatformstjenester**, v) **nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester**, vi) **operativsystemer**, (vii) **cloud tjenester** og viii) **annonce- og reklametjenester**, herunder annonceringsnetværk, reklameudveksling og andre annonceringstjenester, når disse annonce- og reklametjenester har forbindelse til en eller flere af ovennævnte centrale platformstjenester.

Det forhold at en digital tjeneste betragtes som en central platformstjeneste betyder ikke, at der opstår problemer med den frie markedsadgang og urimelig praksis i relation til hver eneste udbyder af disse centrale platformstjenester. Disse betænkeligheder synes snarere at være store, når den centrale platformstjeneste varetages af en gatekeeper. Udbydere af **centrale platformstjenester** kan betragtes som **gatekeepere**, hvis de: i) **har en betydelig indvirkning på det indre marked**, ii) **driver en eller flere vigtige gateways til kunder** og iii) **har eller forventes at få en fast og varig stilling på markedet i deres virksomhed**.

En sådan gatekeeperstatus kan enten fastslås ved en klar afgrænsning og relevante parametre, der kan tjene som simple formodninger til at fastlægge status for specifikke udbydere som gatekeeper, eller på grundlag af en kvalitetsmæssig vurdering fra sag til sag i form af en markedsundersøgelse.

De konstaterede gatekeeperrelaterede problemer bliver i øjeblikket (eller i praksis) ikke løst gennem gældende EU-lovgivning eller medlemsstaternes nationale lovgivninger. Selv om der er iværksat eller overvejes lovgivningsinitiativer i flere medlemsstater, vil disse ikke være tilstrækkelige til at løse problemerne. Mens sådanne initiativer er begrænset til det nationale område, opererer gatekeepere typisk på tværs af grænser, ofte på globalt plan, og udruller ofte også deres forretningsmodeller globalt. Uden indgriben på EU-plan kan gældende og

³ Yderligere oplysninger findes også i afsnit 5.2.1 i konsekvensanalysen.

verserende national lovgivning potentielt føre til øget lovgivningsmæssig fragmentering af plattformsrummet.

Formålet med forslaget er derfor at give platforme mulighed for at **frigøre deres fulde potentiale** ved på EU-plan at se på de mest bemærkelsesværdige tilfælde af urimelig praksis og svækkelse af den frie markedsadgang for at give både slutbrugere og erhvervsbrugere mulighed for at **drage fuld nytte af plattformsøkonomien** og den digitale økonomi i bred forstand i et retfærdigt og åbent miljø.

Nødvendigheden af at løse disse problemer i den digitale økonomi blev understreget i Kommissionens meddelelse med titlen "Europas digitale fremtid i støbeskeen"⁴: "*baseret på det indre markeds logik kan der være behov for yderligere regler for at sikre konkurrence på markedet, retfærdighed, innovation og mulighed for markedsadgang samt at tilgodese samfundsinteresser, der rækker ud over konkurrencemæssige og økonomiske hensyn*". Kommissionen meddelte ligeledes, at den "*vil foretage yderligere undersøgelser, (...), af brugen af forhåndsregulering for at sikre, at markeder kendetegnet ved store platforme med betydelige netværkseffekter, der fungerer som gatekeepere, forbliver retfærdige og åbne for innovatorer, virksomheder og nye markedsdeltagere*".

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag bygger på den eksisterende P2B-forordning⁵, uden at være i strid dermed. Definitionerne i dette forslag er i overensstemmelse med forordningen, navnlig definitionerne af "onlineformidlingstjenester" og "onlinesøgemaskiner". I tillæg til de grundlæggende regler for gennemsigtighed og retfærdighed, der gælder for alle onlineplatforme uanset størrelse eller position, og som er indført i P2B-forordningen, indeholder det foreliggende forslag klart definerede forpligtelser over for et meget begrænset antal grænseoverskridende udbydere af centrale platformstjenester, der fungerer som vigtige gateways for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere. Endelig kan Kommissionen med håndhævelsen af disse forpligtelser drage fordel af den gennemsigtighed, som onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner skal sikre i henhold til P2B-forordningen med hensyn til praksis, der kan være ulovlig, i henhold til listen over forpligtelser, hvis gatekeepere deltager deri.

Forslaget er også helt i overensstemmelse med forslaget til retsakt om digitale tjenester. Retsakten om digitale tjenester er et horisontalt initiativ med fokus på spørgsmål som onlineformidlers ansvar i forhold til tredjepartsindhold, brugernes onlinesikkerhed eller asymmetriske due diligence-krav for forskellige udbydere af informationssamfundets tjenester afhængig af arten af de samfundsmæssige risici, sådanne tjenester udgør. Derimod vedrører forslaget til retsakt om digitale markeder økonomiske ubalancer, urimelig forretningspraksis fra gatekeeperes side og deres negative konsekvenser, såsom svækkelse af den frie markedsadgang for platforme.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget hænger sammen med Kommissionens digitale strategi, idet det bidrager til at sikre en fair og konkurrencedygtig digital økonomi, en af de tre hovedsøjler til støtte for de politiske retningslinjer og målsætninger, der blev annonceret i meddelelsen om "Europas

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EØS-relevant tekst), EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EØS-relevant tekst) (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

digitale fremtid i støbeskeen". Det vil danne en sammenhængende, effektiv og proportional ramme for løsning af problemerne i den digitale økonomi, som i øjeblikket ikke kan tackles eller ikke kan tackles effektivt.

Forslaget supplerer eksisterende EU- (og nationale) konkurrenceregler. Forslaget dækker urimelig praksis fra gatekeeperes side, som enten falder uden for de eksisterende EU-konkurrenceregler, eller som ikke kan løses så effektivt ved hjælp af disse regler, i betragtning af at håndhævelse af kartelreglerne vedrører situationen på bestemte markeder, uundgåeligt griber ind, efter den konkurrencebegrænsende adfærd eller misbrug af dominerende stilling har fundet sted, og indebærer tidskrævende undersøgelser for at fastlægge krænkelser. Nærværende forslag minimerer på forhånd de skadelige strukturelle virkninger af urimelig praksis uden at begrænse muligheden for efterfølgende indgriben i henhold til konkurrenceregler på EU-plan og nationalt plan.

Forslaget er i overensstemmelse med andre EU-retsakter, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), den generelle forordning om databeskyttelse⁶ og EU's lovgivning om forbrugerbeskyttelse.

Forslaget supplerer databeskyttelseslovgivningen. Forpligtelser til gennemsigtighed med hensyn til dybdegående profilering af forbrugere vil bidrage til håndhævelse af den generelle forordning om databeskyttelse, mens obligatorisk fravalg af samkøring af data på tværs af centrale platformstjenester supplerer det eksisterende beskyttelsesniveau i overensstemmelse med GDPR. Det præciseres i forslaget, at gatekeeperne skal sikre, at overholdelse af forpligtelserne i forordningen finder sted under fuld overholdelse af anden EU-lovgivning, såsom beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred eller forbrugerbeskyttelse.

Forslaget hænger desuden sammen med den målrettede og skræddersyede forhåndsregulering af specifikke sektorer, herunder reglerne for elektroniske kommunikationstjenester eller short-selling, og med eksisterende initiativer rettet mod skadelig handelspraksis i den fysiske verden⁷.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Medlemsstater anvender eller overvejer at anvende forskellige nationale regler for at løse problemerne i forbindelse med erhvervsbrugernes betydelige afhængighed af de centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere, og de deraf følgende problemer med deres urimelige adfærd over for deres erhvervsbrugere. Den situation skaber lovgivningsmæssig fragmentering, for så vidt som reglerne for indgriben over for urimelighed i afhængighedsforholdene med sådanne gatekeepere og den frie markedsadgang vedrørende

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst), EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁷ Se f.eks. [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden](#). Med henblik på at styrke landbrugeres og små og mellemstore virksomheders stilling i landbrugsfødevareforsyningskæden vedtog EU denne lovgivning, der forbyder visse former for urimelig handelspraksis mellem ringere stillede leverandører over for stærkere købere. De omfatter (men er ikke begrænset til): for sen betaling for letfordærlige produkter, annullering af ordrer med kort varsel, ensidig ændring af vilkår i aftaler, afvisning af at indgå en skriftlig aftale, returnering af ikkeafsatte eller spildte produkter eller betaling for købers markedsføring.

disse tjenester afviger især med hensyn til forudsætningerne for at gribe ind og med hensyn til omfanget af indgrebet og øger udgifterne til overholdelse for virksomheder, der opererer på det indre marked. Uden tiltag på EU-plan vil der ske en yderligere forværring, når nye igangværende initiativer vedtages i flere medlemsstater, hvorimod der i andre medlemsstater fortsat ikke gribes ind over for urimelighed og reduceret konkurrence hvad angår centrale platformstjenester, der leveres af gatekeepere. Henset til den iboende grænseoverskridende karakter af de centrale platformstjenester, som gatekeeperne leverer, vil den lovgivningsmæssige fragmentering være stærkt skadende for et velfungerende indre marked for digitale tjenester samt for de digitale markeders funktionsmåde i bred forstand. Derfor er harmonisering på EU-plan nødvendig og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det relevante retsgrundlag for dette initiativ.

- **Nærhedsprincippet**

Målene med forslaget kan ikke opfyldes, hvis medlemsstaterne handler hver for sig, eftersom problemerne er af grænseoverskridende karakter og ikke er begrænset til én medlemsstat eller en undergruppe af medlemsstater. Den digitale sektor som sådan og navnlig de centrale platformstjenester, som udbydes eller tilbydes af gatekeepere, er af grænseoverskridende karakter, hvilket mængden af grænseoverskridende handel vidner om, og det stadig uudnyttede potentiale for fremtidig vækst, som fremgår af mønstret og mængden af den grænseoverskridende handel, der formidles af digitale platforme. Næsten 24 % af den samlede onlinehandel i Europa foregår på tværs af grænserne.

Digitale aktører opererer typisk på tværs af flere medlemsstater, hvis ikke i hele EU, hvilket i dag navnlig er tilfældet med tjenester, såsom onlinereklame, sociale netværkstjenester udbudt online, onlinemarkedspladser, cloud computing-tjenester, onlinesøgetjenester, videodelingsplatformstjenester, nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester eller operativsystemer. De konstaterede problemer er således relevante for Unionen, eftersom de opstår på tværs af grænserne og påvirker flere medlemsstater, og derfor ikke bliver begrænset til en medlemsstats område⁸. Det er navnlig tilfældet med centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere.

Selv de medlemsstater, som endnu ikke har vedtaget lovgivning med henblik på at gribe ind over for urimelighed og reduceret konkurrence på markedet for centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere, overvejer i stigende grad nationale foranstaltninger i den henseende. Ud over at forskellig national lovgivning inden for EU ikke kan være tilstrækkelig effektiv, kan den føre til øget fragmentering og store udgifter til overholdelse af regler for store markedsaktører og de erhvervsbrugere, der er afhængige af dem. Samtidig har denne situation også en negativ indvirkning på nystartede og små virksomheder, eftersom det hindrer dem i at opskalere og udvide på tværs af grænserne og dermed nå ud til nye markeder, tilbyde bedre og diversificerede produkter til mere konkurrencedygtige priser, og, alt efter omstændighederne, udfordre de etablerede aktører i den digitale sektor. Ved at gribe ind over for urimelig praksis hvad angår centrale platformstjenester, der drives af gatekeepere på EU-plan, vil det indre marked blive mere velfungerende gennem klare regler for adfærd, som

⁸ Svarene fra borgere og interessenter i forbindelse med Kommissionens offentlige høring og feedback fra de nationale konkurrencemyndigheder, der har besvaret Kommissionens spørgeskema, tyder på, at der sker markedssvigt over alt i Unionen, navnlig i digitale markeder af grænseoverskridende karakter. Se [resumé af høringen af interessenter om det nye konkurrenceværktøj](#) og [resumé af de nationale konkurrencemyndigheders bidrag til konsekvensanalysen af det nye konkurrenceværktøj](#). Selv om respondenterne anførte, at markedssvigt kan forekomme i alle branchesektorer, var der flere respondenter, som understregede, at det er særlig udtalt inden for digitale tjenester. Se også bilag 5.4 til konsekvensanalysen.

giver alle interessenter juridisk klarhed, og gennem fælles regler for indgriben i hele EU, der giver mulighed for at gribe ind over reelt skadelig praksis rettidigt og effektivt. En af betingelserne for at blive udpeget til gatekeeper er, at udbyderen af centrale platformstjenester har en betydelig indvirkning på det indre marked.

- **Proportionalitetsprincippet**

Formålet med forslaget er at bidrage til et velfungerende indre marked for digitale tjenester ved at sikre, at markeder i hele Unionen, hvor der findes gatekeepere, er åbne og rimelige. Dette bør fremme innovation, høj kvalitet af digitale produkter og tjenester, fair og konkurrencedygtige priser og frit valg for brugere i den digitale sektor.

I den forbindelse har forslaget kun fokus på de digitale tjenester, der er mest udbredt blandt erhvervsbrugere og slutbrugere (**centrale platformstjenester**), og hvor der på baggrund af de nuværende omstændigheder er en mere udtalt og presserende bekymring for svækkelse af den frie markedsadgang og urimelig praksis blandt gatekeepere ud fra et indre marked-perspektiv. De omfattede centrale platformstjenester er kun dem, hvor der er klar evidens for i) høj koncentration, hvor normalt én eller meget få store onlineplatforme fastsætter de kommercielle betingelser med et forholdsvist stort spillerum i forhold til deres (potentielle) konkurrenter, kunder eller forbrugere, ii) afhængighed af nogle få store onlineplatforme, der fungerer som gateways for erhvervsbrugere til at nå ud til og interagere med deres kunder og iii) magtmisbrug fra udbydere af centrale platformstjenester, ofte i form af uretfærdig adfærd over for økonomisk afhængige erhvervsbrugere og kunder.

Forslaget finder derfor kun anvendelse på de udbydere, som opfylder klart definerede kriterier for at blive betragtet som gatekeeper, som beskrevet ovenfor. Brug af kvantitative tærskler, som grundlag for en simpel formodning, suppleres med kvalitative kriterier som nærmere angivet i forslaget. Det giver Kommissionen mulighed for at udpege de udbydere af centrale platformstjenester til gatekeepere, der udviser de samme eller lignende risici for rimelighed og konkurrence på markedet, og som samtidig garanterer, at forpligtelserne kun finder anvendelse på de relevante udbydere af centrale platformstjenester.

Listen over forpligtelser omfattet af forslaget er begrænset til praksis, i) der er særlig urimelig eller skadelig, ii) som kan konstateres på en klar og utvetydig måde for at skabe den nødvendige retssikkerhed for gatekeepere og andre interesserede parter, og iii) som der er tilstrækkelig erfaring med. Forslaget giver mulighed for at tilpasse anvendelsen af nogle af forpligtelserne gennem en dialog mellem Kommissionen og de pågældende gatekeepere. Derudover giver det mulighed for på en smidig måde at føje yderligere praksis, der ligeledes er urimelig, eller som i lige høj grad er til fare for rimeligheden eller den frie markedsadgang, til listen efter en målrettet markedsundersøgelse af virkningen af sådan praksis. Denne mekanisme sikrer, at der ikke sker overregulering, og undgår samtidig manglende indgriben i forbindelse med lignende praksis fra de samme gatekeeperes side, hvor praksis kan udvikle sig i tidens løb.

De foreslåede foranstaltninger er forholdsmæssige, eftersom de opfylder deres målsætning ved kun at pålægge virksomheder i den digitale sektor en byrde på en målrettet måde. Forslaget kræver samarbejde fra de virksomheder, som er genstand for en undersøgelse, men de administrative omkostninger vil stå i rimeligt forhold og vil sandsynligvis ikke kræve væsentlige meromkostninger i betragtning af de allerede eksisterende reguleringsmæssige strukturer som følge af anvendelsen af andre EU-lovtekster (f.eks. EU's fusionsforordning, forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde). Hvad angår efterlevelsensomkostninger for gatekeepere vil de være rimelige, eftersom de i store træk vil erstatte de høje omkostninger, som store udbydere af centrale platformstjenester afholder for efterlevelse af forskellige lovgivningsmæssige foranstaltninger, der gradvist indføres, eller som vil blive indført i

forskellige medlemsstater. Sådanne omkostninger vil indebære, at yderligere overvågningsansvarlige skal sammenholde virksomhedspolitikkerne med de nye regler, og at nogle medarbejdere skal samarbejde med Kommissionen og besvare anmodninger om oplysninger⁹.

- **Valg af retsakt**

Kun en retsakt kan effektivt løse de identificerede problemer. Derudover er en forordning nødvendig, da den gælder umiddelbart i medlemsstaterne, giver private parter det samme niveau af rettigheder og forpligtelser, og giver mulighed for sammenhængende og effektiv anvendelse af regler i den, i sagens natur, grænseoverskridende handel med onlineformidlingstjenester i onlineplatformøkonomien. Dette er mest velegnet til at løse de konstaterede problemer med hensyn til rimelighed og konkurrence på markedet og forhindre fragmentering af det indre marked for centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af en gatekeeper.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har foretaget en bred høring om en lang række spørgsmål relateret til onlineplatforme, herunder den økonomiske magt, som meget store onlineplatforme med en gatekeeperrolle har.

For det første gennemførte Kommissionen fra den 2. juni til den 8. september 2020 to separate åbne offentlige høringer med henvisning til to separate indledende konsekvensanalyser vedrørende i) pakken med en retsakt om digitale tjenester: høring vedrørende forhåndsregulering af store onlineplatforme med betydelige netværkseffekter, der fungerer som gatekeepere i Den Europæiske Unions indre marked¹⁰, og høring vedrørende ii) det nye konkurrenceværktøj¹¹.

For det andet gennemførte Kommissionen en høring af interesserede parter om statusrapporterne fra Observationscenter for Onlineplatformøkonomien¹², som støtter det igangværende initiativ¹³.

For det tredje blev der afholdt workshopper¹⁴ og konferencer¹⁵, og Det Fælles Forskningscenter gennemført undersøgelser, som alle bidrog til at definere problemformuleringen og til at udpege foreløbige løsningsmodeller. Ud over høringsværktøjerne har Kommissionens tjenestegrene også deltaget i bilaterale møder med

⁹ Se afsnit 6.6.1. i konsekvensanalysen for yderligere analyse.

¹⁰ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12418-Digital-Services-Act-package-ex-ante-regulatory-instrument-of-very-large-online-platforms-acting-as-gatekeepers> og <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12416-New-competition-tool>.

¹¹ Den detaljerede oversigt over resultaterne af disse høringer findes i bilag 2 til konsekvensanalysen.

¹² <https://platformobservatory.eu/>.

¹³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/commission-expert-group-publishes-progress-reports-online-platform-economy>.

¹⁴ Observationscenter for Onlineplatformøkonomien, Workshop on Market power and Online Advertising den 29. januar 2020. Den 28. juli 2020 og 10. september 2020 nedsatte ICF, WIK-Consult GmbH, Cullen International og CEPS paneler af akademiske eksperter til at bistå Kommissionen med udarbejdelse af konsekvensanalysen vedrørende platforme med betydelige netværkseffekter, der fungerer som gatekeepere.

¹⁵ Som f.eks. konferencen om udvikling af konkurrencepolitik i den digitale tidsalder ("Shaping competition policy in the era of digitisation"): <https://ec.europa.eu/competition/scp19/>.

interessenter i forbindelse med de offentlige høringer og perioden for feedback til de indledende konsekvensanalyser.

Endelig har en struktureret dialog med medlemsstaterne, navnlig gennem ekspertgruppen for e-handel og bilaterale og multilaterale udvekslinger og konferencer, bidraget til udformningen af løsningsmodeller.

Generelt har de offentlige høringer støttet markant op om indgriben over for urimelig praksis blandt gatekeepere. Faktisk var langt størstedelen af respondenterne i de offentlige høringer og et separat spørgeskema rettet mod de nationale konkurrencemyndigheder enige om, at der er nogle strukturelle problemer, som ikke kan løses med de eksisterende konkurrenceregler, og dette flertal mente, at Kommissionen burde kunne gribe ind over for markeder, hvor der er gatekeepere. Denne holdning blev tilkendegivet af et stort flertal virksomheder og erhvervs sammenslutninger, alle civilsamfundsorganisationer (herunder ikkestatslige organisationer (NGO'er) og fagforeninger) og alle offentlige myndigheder¹⁶. Forbrugerorganisationer som BEUC har også i høj grad påpeget de særlige problematikker omkring onlineplatforme og digitale markeder¹⁷. Disse respondenter mente, at et indgreb med henblik på at løse disse problematikker både ville skabe de rette incitamenters til innovation og bidrage til flere valgmuligheder for forbrugerne og dermed bane vejen for nye platforme og innovative og privatlivsvenlige tjenester.

Onlineplatformene står splittede i spørgsmålet, idet størstedelen af de store onlineplatforme og deres repræsentative foreninger sætter spørgsmålstegn ved behovet for en ny retsakt om gatekeepere. På den anden side har mange små og mellemstore platforme, navnlig dem, som er erhvervsbrugere af store onlineplatforme, givet udtryk for deres opbakning til en ny retsakt om gatekeepere.

De, der var uenige, henviste til, at gatekeeperkonceptet er for bredt og i stedet bør vurderes fra sag til sag, og at Kommissionen allerede kan gribe ind, hvis en gatekeepers adfærd er i strid med artikel 102 i TEUF. Kommissionen har imidlertid vurderet, at artikel 102 i TEUF ikke er tilstrækkelig til at løse alle problemerne i forbindelse med gatekeepere, eftersom en gatekeeper ikke nødvendigvis er en dominerende aktør, og at gatekeeperens praksis ikke nødvendigvis er omfattet af artikel 102 i TEUF, hvis der ikke er nogen påviselig indvirkning på konkurrencen på klart definerede relevante markeder. Desuden tillader artikel 102 i TEUF ikke altid indgriben med den hastighed, der er nødvendig for at tage denne presserende praksis op hurtigst og mest effektivt.

Langt størstedelen af respondenterne mente også, at særlige regler for platforme burde omfatte forbud og forpligtelser med hensyn til gatekeeperplatforme. De har også foreslået, at foranstaltningerne kunne være mere proceduremæssige i stedet for at foreskrive en bestemt adfærd. Langt størstedelen af interessenterne mente, at den foreslåede liste over problematisk praksis, eller "sortliste", burde være målrettet mod klart urimelig og skadelig praksis fra gatekeepere af platformes side.

¹⁶ Resumé af den åbne offentlige høring om forhåndsregulering, [resumé af høringen af interessenter om det nye konkurrenceværktøj](#) og [resumé af de nationale konkurrencemyndigheders bidrag til konsekvensanalysen af det nye konkurrenceværktøj, jf. bilag 2 til konsekvensanalysen](#).

¹⁷ For eksempel fremgår det af den europæiske forbrugerorganisation BEUC's svar på den offentlige høring, at "de udfordringer, som navnlig de store aktører på de digitale markeder udgør, kræver nye instrumenter som supplement til traditionel håndhævelse af konkurrencelovgivningen for at varetage forbrugernes interesser effektivt og rettidigt".

Med hensyn til definitionen af en gatekeeperstilling stod interessenterne splittede. Nogle platforme gjorde gældende, at integration af forskellige tjenester i en enkelt platformudbyders tilbud siger meget lidt om en platforms styrke, og det samme er tilfældet med hensyn til muligheden for at udnytte aktiver fra ét område til et andet. Det blev foreslået, at udpegelse af gatekeepere burde være uafhængig af forretningsmodel, evaluering af gatekeepere burde revideres regelmæssigt, udpegelse af gatekeepere burde gælde for identificerede aktiviteter, og nogle regler burde gælde på et sektorspecifikt grundlag.

Generelt påpegede interessenter i alle grupper, at der var behov for at sikre en høj grad af sammenhæng og retssikkerhed, og at sikre, at kriterierne, der anvendes til at identificere gatekeepere, var gennemsigtige, objektive og nemme at måle. Brugere henviste for det meste til en kombination af både kvantitative og kvalitative kriterier.

De nationale myndigheder gav udtryk for deres opbakning til en ny retsakt om gatekeepere og behovet for en tilgang på EU-plan for at undgå lovgivningsmæssig fragmentering og understregede, at det er vigtigt på forhånd at inddrage de kompetente nationale regeringsrepræsentanter i det lovgivningsmæssige projekt.

Civilsamfundet og medie- og forlagsvirksomheder bakkede også kraftigt op om en ny retsakt om gatekeepere. Begge krævede en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed i markedet samt en garanti for en vis grad af mangfoldighed blandt medier og respekt for forbrugernes selvstændighed og frie valg.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Det nuværende initiativ understøttes af en konsekvensanalyse og flere eksterne undersøgelser¹⁸. Derudover har Kommissionen eller eksterne kontrahenter afholdt flere offentlige høringer og gennemført adskillige undersøgelser og udarbejdet rapporter mellem 2018 og 2020. Observationscenter for Onlineplatformøkonomien, der består af en ekspertgruppe bestående af 15 akademiske eksperter og af en stor undersøgelse, har forelagt en række rapporter og analyser, der bidrager til arbejdet med problemformuleringen. Interne økonomiske undersøgelser samt bistand til politikudformning fra Det Fælles Forskningscenter (JCR) har yderligere bidraget til konsekvensanalysen bag dette initiativ. Medlemsstaterne blev endvidere hørt gennem en onlinehøring, der indgik i et møde i ekspertgruppen for e-handel, som udelukkende beskæftiger sig med dette initiativ. Endelig har Kommissionen afholdt en række konferencer, workshoper og møder med akademiske eksperter, hvis holdninger og synspunkter har bidraget til problemformuleringen og strategien for indsamling af dokumentation. En række medlemsstats holdningsdokumenter vedrørende gatekeeperplatforme, samt adskillige rapporter og undersøgelser fra lande uden for EU, har alle bidraget til udformningen af retsakten¹⁹.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen, der er grundlaget for forslaget, blev behandlet af Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol, som afgav en positiv udtalelse den 10. december 2020. Udvalgets holdning, henstillingerne og en forklaring på, hvordan der er taget højde herfor, er

¹⁸ Undersøgelse til støtte for konsekvensanalysen, M. Motta & M. Peitz (2020), [Intervention trigger and underlying theories of harm - Expert advice for the Impact Assessment of a New Competition Tool](#), G. S. Crawford, P. Rey, & M. Schnitzer (2020), [An Economic Evaluation of the EC's Proposed "New Competition Tool"](#).

¹⁹ Se også afsnit 5 i bilag 1 til konsekvensanalysen om de forskellige kilder til dokumentation, der er blevet anvendt.

inkluderet i bilag 1 til arbejdsdokumentet, som ledsager dette forslag. I bilag 3 gives et overblik over, hvem der berøres af dette forslag og hvordan.

Kommissionen har undersøgt forskellige løsningsmodeller for at nå den overordnede målsætning for det nuværende initiativ, som er at sikre et velfungerende indre marked ved at fremme effektiv konkurrence på digitale markeder og navnlig et retfærdigt og åbent onlineplatformmiljø.

Med henblik på at løse de problemer, der skyldes problematisk adfærd blandt gatekeepere, er tre centrale løsningsmodeller blevet sammenlignet: **løsningsmodel 1 — foruddefineret liste over gatekeepere og forpligtelser til selvkontrol, løsningsmodel 2 — delvis fleksibel ramme for tilføjelser til listen og ajourføring af forpligtelser, herunder reguleringsdialog for gennemførelse af visse og løsningsmodel 3 — fleksibel model udelukkende baseret på kvalitative tærskler for anvendelsesområdet.** Hver af disse modeller lod mere detaljerede udformningsovervejelser stå åbne for politiske overvejelser, f.eks. omkring den præcise sammensætning og graden af kvantitative tærskler, der skal anvendes, eller det præcise omfang af tilgængelige foranstaltninger i tilfælde af systematisk manglende overholdelse af forpligtelserne fra den udpegede gatekeepers side.

Alle modeller omfattede gennemførelse, tilsyn og håndhævelse på EU-plan med Kommissionen som kompetent tilsynsmyndighed. I betragtning af at de pågældende virksomheder dækker hele Europa, synes en decentraliseret håndhævelsesmodel ikke at være et tænkeligt alternativ, herunder i lyset af risikoen for en lovgivningsmæssig fragmentering, som initiativet har til formål at afhjælpe, og det vil heller ikke være rimeligt i forhold til det begrænsede antal gatekeepere, der ville være omfattet af de foreslåede rammer. Men for at inddrage nationale eksperter i platformøkonomien tager initiativet sigte på, at Kommissionen, før visse afgørelser træffes (f.eks. om manglende opfyldelse, bøder) hører et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne — Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder.

Den foretrukne model (**Løsningsmodel 2**) består af a) en lukket liste over centrale platformstjenester, b) en kombination af kvantitative og kvalitative kriterier for at udpege udbydere af centrale platformstjenester som gatekeepere, c) direkte gældende forpligtelser, herunder visse forpligtelser hvor en reguleringsdialog kan lette den praktiske gennemførelse, og d) mulighed for at Kommissionen efter en markedsundersøgelse kan ajourføre retsakter med hensyn til gatekeeperes forpligtelser i form af delegerede retsakter, for så vidt som der er konstateret ny praksis, der ligeledes er urimelig og sandsynligvis vil svække den frie markedsadgang, og i andre tilfælde gennem ændringsforslag. Markedsundersøgelser kan også vise, at der er behov for en ændring af listen over centrale platformstjenester.

Denne model blev diskuteret med henblik på at opfylde målsætningerne i dette initiativ på den mest effektive måde. Den giver mulighed for rettidig indgriben over for enhver identificeret problematisk praksis, samtidig med at der er mulighed for at have en reguleringsdialog om nogle af disse for så vidt angår gennemførelse af foranstaltninger af den udpegede gatekeeper. Den giver endvidere mulighed for at tackle ny urimelig praksis, hvilket gør det muligt at afhjælpe markedssvigt i et digitalt miljø i konstant forandring. Hvad angår de gatekeepere, som forventes at indtage en fast og varig stilling i den nærmest fremtid, men som endnu ikke har en sådan stilling, fastsættes i forslaget samtidig en forholdsmæssig undergruppe af forpligtelser, der er særlig relevant for at sikre og øge konkurrencen på markedet.

Den foretrukne løsningsmodel vil øge konkurrencen på markedet for centrale platformstjenester og den bredere digitale sektor og vil hjælpe virksomhederne med at overvinde de hindringer, der skyldes markedssvigt eller urimelig handelspraksis fra gatekeeperes side. Dette vil bidrage til at fremme udviklingen af alternative platforme, som

kan levere , innovative produkter og tjenester af høj kvalitet til overkommelige priser. Mere retfærdige og mere rimelige betingelser for alle aktører i den digitale sektor vil give dem mulighed for at drage større fordel af vækstpotentialet i platformøkonomien.

Fordele kan forventes at føre til større innovationspotentiale blandt mindre virksomheder og forbedring af tjenesternes kvalitet, med tilhørende øget forbrugervelfærd. Den øgede konkurrence på markedet for centrale platformstjenester i forbindelse med den foretrukne løsningsmodel kan potentielt munde ud i et forbrugers overskud, der anslås til 13 mia. EUR., altså en stigning på omkring 6 % sammenlignet med referencescenariet²⁰.

De vigtigste omkostninger vedrører efterlevelseseomkostninger for gatekeepere som følge af de nye regler. Andre virksomheder end gatekeeperplatforme kan få visse administrationsomkostninger i forbindelse med efterkommelse af anmodninger. Sidstnævnte omkostninger forventes imidlertid ikke at udgøre en væsentlig stigning i de efterlevelseseomkostninger, som virksomheder ellers kan få i forbindelse med efterkommelse af anmodninger om oplysninger i sager om EU's konkurrencelovgivning eller i henhold til forskellige specifikke nationale regler.

Konsekvenserne af løsningsmodellerne for forskellige kategorier af interessenter (gatekeepere, konkurrenter, erhvervsbrugere, forbrugere, tilsynsmyndigheder) er forklaret i detaljer i bilag 3 til konsekvensanalysen bag dette initiativ. I bilaget vurderes også konsekvensen af hver forpligtelse for hver kategori af interessenter, der påvirkes. Evalueringen er så vidt muligt både kvantitativ og kvalitativ.

Med hensyn til initiativets indvirkning på SMV'er vil dette initiativ ikke pålægge dem en yderligere byrde, eftersom det er meget usandsynligt, de udpeges som gatekeepere og ikke omfattes af listen over forpligtelser. I stedet vil nye regler, der skaber lige vilkår, gøre det muligt for SMV'er (herunder erhvervsbrugere og andre udbydere af centrale platformstjenester) at vokse i hele det indre marked som følge af afskaffelsen af vigtige hindringer for markedsadgang og ekspansion. Det kan forventes, at de påtænkte foranstaltninger også vil føre til øget konkurrence mellem platforme for erhvervsbrugere. Dette forventes at føre til tjenester af højere kvalitet til mere konkurrencedygtige priser kombineret med øget produktivitet. Erhvervsbrugere vil også få større tillid til at sælge online, da de vil være beskyttet mod urimelig praksis.

En mere omfattende værktøjskasse til håndhævelsen vil gøre det muligt for virksomhederne at konkurrere på grundlag af deres egne evner. Dette vil resultere i økonomisk vækst, hvilket igen resulterer i højere skatteindtægter for de nationale forvaltninger. Kommissionens byrde i forbindelse med gennemførelsen af dette initiativ er begrænset (hovedsagelig omfordeling af eksisterende stillinger) i forhold til fordelene for økonomien. De nationale myndigheder vil skulle afholde nogle mindre administrationsomkostninger.

Rimelighed og øget konkurrence i den digitale sektor vil føre til højere produktivitet, hvilket vil resultere i højere økonomisk vækst. Fremme af øget konkurrence på markedet for centrale platformstjenester og digitale markeder er også af særlig betydning med henblik på at øge handels- og investeringsstrømmene.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Med dette forslag fastsættes foranstaltninger, der vil finde anvendelse på store udbydere af centrale platformstjenester, som opfylder betingelserne for at blive udpeget som gatekeepere. Andre udbydere af centrale platformstjenester og af tilknyttede tjenester, erhvervsbrugere og

²⁰ Se bilag 3 til konsekvensanalysen.

slutbrugere vil få gavn af de klart definerede og afgrænsede forpligtelser, der er fastsat deri. Forslaget sigter også specifikt mod at fremme den bæredygtige vækst i centrale platformstjenester og platformøkonomien mere generelt og er udformet til at være fuldt ud teknologineutral.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) samt den generelle forordning om databeskyttelse.

Indførelsen af den dynamiske ajourføring af urimelig praksis vil være under forudsætning af, at der sikres fuld respekt for retten til en retfærdig rettergang og en god forvaltning som forankret i EMRK, der er bindende for EU-institutionerne.

Når Kommissionen handler i henhold til den nye ramme, vil dens undersøgelsesbeføjelser fuldt ud være underlagt retten til retfærdig rettergang såsom retten til at blive hørt, retten til at få en begrundet afgørelse og adgang til domstolskontrol, herunder mulighed for at gøre indsigelser mod håndhævelses- og sanktionsforanstaltninger. Disse rettigheder gælder i administrative sager²¹.

Det retfærdige og pålidelige lovgrundlag, som dette forslag sigter mod at skabe, bidrager til at sikre den rette balance mellem de respektive frihedsrettigheder for udbydere af centrale platformstjenester og deres erhvervsbrugere til at drive egen virksomhed (artikel 16 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

For at nå de tilstræbte mål i forbindelse med dette initiativ er det nødvendigt at finansiere en række foranstaltninger, både på Kommissionsplan, hvor der er planer om omfordeling af 80 årsværk, og på medlemsstatsplan gennem deres aktive deltagelse i Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder, der består af medlemsstaternes repræsentanter. De samlede finansielle ressourcer til at kunne gennemføre forslaget i perioden 2021-2027 vil beløbe sig til 81,090 mio. EUR, inklusiv 50,640 mio. EUR i administrationsomkostninger og 30,450 mio. EUR, som vil blive fuldt ud dækket ind af de forventede tildelinger under den flerårige finansielle ramme (FFR) for perioden 2021-27 under bevillingsrammen for programmet for det indre marked og programmet for et digitalt Europa. Midlerne vil bl.a. gå til aktiviteter såsom selve udpegelsen af udbydere af centrale platformstjenester, gennemførelse af markedsundersøgelser og andre undersøgende foranstaltninger, håndhævelsesforanstaltninger og overvågningsaktiviteter. Midlerne vil også gå til gennemførelse af regelmæssig revision af specifikke elementer i forordningen samt en evaluering af forordningen, en løbende evaluering af virkningsfuldheden og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger samt omkostninger i forbindelse med vedligeholdelse, udvikling, hosting, drift og support af et centralt informationssystem. En detaljeret oversigt over de omkostninger, der er forbundet hermed, findes i "finansieringsoversigten" til dette initiativ.

²¹Ibid., kapitel V og kapital X.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Henset til den dynamiske karakter af platformøkonomien udgør overvågning og evaluering af initiativet en vigtig del af forslaget. Det imødekommer også den udtrykkelige efterspørgsel fra interessenter, herunder medlemsstater, efter en specifik overvågningsfunktion og afspejler den vigtige betydning, som er tillagt en løsningsmodel med selvstændig overvågning i den indledende konsekvensanalyse. Overvågningen vil derfor blive opdelt i to dele: i) løbende overvågning, som vil redegøre for den seneste udvikling på markedet hvert andet år, eventuelt med inddragelse af Observationscenter for Onlineplatformøkonomien, og ii) operationelle målsætninger og specifikke indikatorer til måling heraf.

Regelmæssig og løbende overvågning omfatter følgende centrale aspekter: i) overvågning af spørgsmål i forbindelse med anvendelsesområdet (f.eks. kriterier for udpegelse af gatekeepere, udvikling i forhold til udpegelse af gatekeepere, anvendelse af de kvalitative evalueringer i udpegelsesprocessen), ii) overvågning af urimelig praksis (overholdelse, håndhævelsesmønstre, udvikling) og iii) overvågning som en udløsende faktor for iværksættelse af en markedsundersøgelse, der har til formål at undersøge nye centrale platformstjenester og ny praksis i den digitale sektor.

Overvågningen vil også tage behørigt hensyn til det begrebsmæssige arbejde i ekspertgruppen for onlineplatformøkonomien i forbindelse med dens arbejde med måling og økonomiske indikatorer²².

Forslagets effektivitet og virkning vil derudover blive overvåget ved hjælp af foruddefinerede indikatorer for at fastslå, om der kan være behov for yderligere regler, herunder vedrørende håndhævelse, for at sikre, at de digitale markeder i hele EU er åbne og rimelige. Virkningen af indgrebet vil følgelig blive vurderet i forbindelse med en evaluering og aktiverer, om nødvendigt, en revisionsklausul, der giver Kommissionen mulighed for at træffe behørig foranstaltninger, herunder forslag til retsakter.

Medlemsstaterne vil også efter anmodning give Kommissionen alle de relevante oplysninger, de ligger inde med, til brug for evalueringen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I kapitel I fastsættes de generelle bestemmelser, herunder forordningens genstand, formål og anvendelsesområde, samt dens harmoniserende effekt i relation til visse nationale bestemmelser (artikel 1) og definitionerne af de udtryk, der anvendes i, samt målsætningerne med, forslaget (artikel 2).

Kapitel II indeholder bestemmelser vedrørende udpegelse af gatekeepere. Mere specifikt fastsættes de betingelser, hvorunder udbydere af centrale platformstjenester bør udpeges som gatekeepere, enten på basis af de kvantitative kriterier (gennem en formodning, der er genstand for modpåvisning) eller på grundlag af en konkret vurdering i løbet af en markedsundersøgelse (artikel 3). Endvidere fastsættes de betingelser, hvorunder en udpegelse af en gatekeeper tages op til fornyet overvejelse, og forpligtelsen til jævnligt at foretage en vurdering af udpegelsen (artikel 4).

²² https://platformobservatory.eu/app/uploads/2020/07/ProgressReport_Workstream_on_Measurement_and_Economic_Indicators_2020.pdf.

I kapitel III fastsættes den praksis fra gatekeeperes side, som begrænser den frie markedsadgang, og som er urimelig. Der fastsættes navnlig forpligtelser til selvkontrol (artikel 5) og forpligtelser, der er modtagelige for specifikation (artikel 6), som de udpegede gatekeepere bør opfylde med hensyn til hver af deres centrale platformstjenester som anført i den relevante udpegelsesafgørelse. Derudover fastsættes rammerne for en eventuel dialog mellem den udpegede gatekeeper og Kommissionen i relation til de foranstaltninger, som gatekeeperen gennemfører eller agter at gennemføre for at opfylde forpligtelserne, jf. artikel 6 (artikel 7). Endvidere fastsættes de betingelser, hvorunder forpligtelserne for den enkelte centrale platformstjeneste kan suspenderes under særlige omstændigheder (artikel 8) eller der kan indrømmes dispensation af hensyn til samfundsinteresser (artikel 9). I de supplerende bestemmelser i dette kapitel fastsættes en mekanisme for ajourføring af listen over forpligtelser (artikel 10), en præcisering af, at forpligtelserne i forordningen finder anvendelse, uanset om den udpegede gatekeepers relevante praksis er af kontraktlig, kommerciel, teknisk eller anden karakter (artikel 11), en forpligtelse til at underrette om enhver agtet koncentration som omhandlet i EU's fusionsforordning (artikel 12) og en forpligtelse for den udpegede gatekeeper til at lade alle de teknikker til profilering af forbrugere, som gatekeeperen anvender på eller i forbindelse med sine centrale platformstjenester, underkaste en uafhængig revision (artikel 13).

Kapitel IV indeholder regler for gennemførelse af markedsundersøgelser, navnlig procedurekrav til iværksættelse af en markedsundersøgelse (artikel 14) og regler for gennemførelse af forskellige typer markedsundersøgelser: i) udpegelse af en gatekeeper (artikel 15), ii) undersøgelse af systematisk manglende overholdelse (artikel 16) og iii) undersøgelse af nye centrale platformstjenester og ny praksis (artikel 17).

Kapitel V indeholder bestemmelser vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af nærværende forordning. Det indeholder bestemmelser om procedurekrav vedrørende indledning af procedurer (artikel 18). Der fastsættes derefter regler i forhold til forskellige værktøjer, der kan anvendes i forbindelse med markedsundersøgelserne eller procedurerne i henhold til forordningen. Disse omfatter Kommissionens mulighed for at anmode om oplysninger (artikel 19), gennemføre samtaler og indhente udtalelser (artikel 20) og kontrolbesøg på stedet (artikel 21), vedtage foreløbige forholdsregler (artikel 22) og gøre frivillige foranstaltninger bindende for gatekeepere (artikel 23) samt overvåge, at de overholder forordningen (artikel 24).

I tilfælde af manglende overholdelse kan Kommissionen træffe afgørelser om manglende overholdelse (artikel 25) og pålægge bøder (artikel 26) og tvangsbøder (artikel 27) for gatekeeperes overtrædelse af forordningen samt for at give urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger i forbindelse med undersøgelsen. I forordningen fastsættes også en forældelsesfrist for pålæggelse af sanktioner og for deres tvangsfuldbyrdelse (artikel 28 og 29).

Ved flere bestemmelser i dette kapitel fastsættes de processuelle garantier ved Kommissionen, navnlig retten til at blive hørt og aktindsigt (artikel 30) samt beskyttelse af tavshedspligten (artikel 31). Det indeholder også bestemmelser om høring af Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder, der indføres med denne forordning, inden vedtagelse af de identificerede individuelle afgørelser rettet mod gatekeepere (artikel 32). Endelig giver forordningen tre eller flere medlemsstater mulighed for at anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 15 (artikel 33).

Kapitel VI indeholder yderligere almindelige bestemmelser, såsom en forpligtelse til at offentliggøre en bestemt række individuelle afgørelser, der er vedtaget i henhold til forordningen (artikel 34), en præcisering af, at Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret med hensyn til bøder og tvangsbøder (artikel 35), og muligheden for at vedtage gennemførelsesretsakter (artikel 36) og delegerede retsakter (artikel 37).

Endelig vedrører de resterende bestemmelser i dette kapitel evalueringsbestemmelsen (artikel 38) og den nærmere angivelse af forordningens ikrafttræden og datoer for anvendelse af forordningen (artikel 39).

2020/0374 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²³,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁴,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse²⁵,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Digitale tjenester generelt og navnlig onlineplatforme spiller en stadig vigtigere rolle i økonomien, navnlig i det indre marked, ved at åbne for nye muligheder for erhvervslivet i Unionen og lette den grænseoverskridende handel.
- (2) Samtidig har centrale platformstjenester en række kendetegn, som deres udbydere kan udnytte. De centrale platformstjenesters kendetegn omfatter bl.a. ekstreme stordriftsfordele, ofte som følge af marginale omkostninger på nær nul for erhvervsbrugere eller slutbrugere. Andre kendetegn ved centrale platformstjenester er meget stærke netværksvirkninger, evnen til at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere takket være disse tjenesters flersidethed, en betydelig afhængighed for både erhvervsbrugere og slutbrugere, fastlåsningsvirkninger, mangel på multihoming til samme formål for slutbrugere, vertikal integration og datadrevne

²³ EUT C , , s. .

²⁴ EUT C , , s. .

²⁵ EUT C , , s. .

fordele. Alle disse kendetegn kombineret med udøvelse af urimelig adfærd hos leverandører af disse tjenester kan have den effekt, at den frie markedsadgang for de centrale platformstjenester vil blive betydeligt svækket og indvirke på retfærdigheden i forretningsforholdet mellem udbydere af sådanne tjenester og deres erhvervsbrugere og slutbrugere, hvilket medfører hurtige og potentielt vidtrækkende fald i erhvervsbrugeres og slutbrugeres valg i praksis, og kan derfor tillægge udbyderen af disse tjenester stillingen som såkaldt gatekeeper.

- (3) Der er kommet et mindre antal store udbydere af centrale platformstjenester, som har betydelig økonomisk magt. De er typisk kendetegnet ved, at de kan forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere via deres tjenester, hvilket igen giver mulighed for at udnytte særlige fordele, såsom adgang til store mængder data, fra ét aktivitetsområde til nye områder. Nogle af disse udbydere har kontrol over hele platformsøkosystemer i den digitale økonomi og er strukturelt utrolig vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsoperatører, uanset hvor innovative og effektive de måtte være. Den frie markedsadgang bliver især mindre på grund af tilstedeværelsen af meget høje adgangs- eller exitbarrierer, herunder høje investeringsomkostninger, som ikke kan, eller ikke så let kan, genvindes i tilfælde af exit, og fraværet af (eller begrænset adgang til) nogle vigtige input i den digitale økonomi, såsom data. Således øges sandsynligheden for, at de underliggende markeder ikke fungerer ordentligt — eller snart ikke længere vil fungere ordentligt.
- (4) Kombinationen af disse kendetegn ved gatekeepere kan i mange tilfælde forventes at føre til alvorlige situationer med ulige forhandlingspositioner og dermed urimelig praksis og betingelser for erhvervsbrugere samt slutbrugere af centrale platformstjenester, som leveres af gatekeepere, til skade for priserne, kvaliteten, valgmulighederne og innovation.
- (5) Det følger heraf, at markedsprocesserne ofte er ude af stand til at sikre hæderlige økonomiske resultater med hensyn til centrale platformstjenester. Artikel 101 og 102 i TEUF finder fortsat anvendelse på gatekeeperes adfærd, men deres anvendelsesområde er begrænset til særlige tilfælde af markedsstyrke (f.eks. dominerende stilling på specifikke markeder) og af konkurrencebegrænsende markedsadfærd, samtidig med at der forekommer efterfølgende håndhævelse, og der kræves en omfattende undersøgelse af ofte meget komplekse forhold fra sag til sag. Derudover håndterer den eksisterende EU-lovgivning ikke, eller ikke effektivt, de konstaterede udfordringer for et velfungerende indre marked som følge af adfærd hos gatekeepere, der ikke nødvendigvis har en dominerende stilling i konkurrencerettens forstand.
- (6) Gatekeepere har en betydelig indvirkning på det indre marked, idet de leverer gateways til et stort antal erhvervsbrugere, for at nå ud til slutbrugere, overalt i Unionen og på forskellige markeder. De skadelige virkninger af urimelig praksis på det indre marked og navnlig svækkelse af den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, herunder deres negative samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser, har fået nationale lovgivere og regulerende myndigheder i sektoren til at reagere. Der er allerede vedtaget eller stillet forslag om en række nationale regulerende løsninger til at gribe ind over for urimelig praksis og sikre den frie markedsadgang til digitale tjenester eller i det mindste nogle af disse. Dette har medført en risiko for forskelligartede lovgivningsmæssige løsninger og dermed fragmentering af det indre marked, hvilket har øget risikoen for stigende efterlevelselsesomkostninger på grund af forskellige nationale lovkrav.

- (7) Derfor bør erhvervsbrugere og slutbrugere af centrale platformstjenester, der leveres af gatekeepere, gives passende beskyttelse i hele Unionen mod gatekeeperes urimelige adfærd for at lette forretningsaktiviteter på tværs af grænserne i Unionen og derved gøre det indre marked mere velfungerende og afhjælpe en mulig ny fragmentering på de specifikke områder, der er omfattet af denne forordning. Selv om gatekeepere ofte anvender internationale eller i det mindste paneuropæiske forretningsmodeller og algoritmestrukturer, kan de indføre, og har i nogle tilfælde indført, forskellige forretningsbetingelser og praksis i forskellige medlemsstater, som sandsynligvis vil skabe skævheder i forhold til konkurrenceforholdene for brugerne af centrale platformstjenester udbudt af gatekeepere, til skade for integration i det indre marked.
- (8) Ved at tilnærme forskellige nationale lovgivninger bør hindringer for den frie adgang til at udbyde og modtage tjenester, herunder detailtjenester, i det indre marked blive fjernet. Der bør fastlægges et målrettet sæt harmoniserede ufravigelige regler på EU-plan for at sikre åbne og retfærdige digitale markeder, hvor der findes gatekeepere, i det indre marked.
- (9) En fragmentering af det indre marked kan kun afværges effektivt, hvis medlemsstaterne er forhindret i at anvende særlige nationale regler, der gælder for de virksomhedsformer og tjenester, som er omfattet af denne forordning. Samtidig, eftersom denne forordning har til formål at understøtte håndhævelsen af konkurrencereglerne, bør det præciseres, at denne forordning ikke berører artikel 101 og 102 i TEUF, de tilsvarende nationale konkurrenceregler og andre nationale konkurrenceregler for ensidig adfærd, som bygger på en individuel vurdering af markedsstilling og -adfærd, herunder de sandsynlige konsekvenser heraf og det præcise omfang af den forbudte adfærd, og som giver virksomheder mulighed for at fremkomme med effektive og objektive begrundelser og argumenter for den pågældende adfærd. Anvendelsen af sidstnævnte regler bør ikke påvirke de forpligtelser, gatekeepere pålægges i henhold til denne forordning, og den ensartede og effektive anvendelse af disse i det indre marked.
- (10) Artikel 101 og 102 i TEUF og de tilsvarende nationale konkurrenceregler vedrørende konkurrenceforvridende flersidig og ensidig adfærd og fusionskontrol har til formål at sikre ufordrejet konkurrence på markedet. Målet med denne forordning, som er et supplement til men forskelligt fra målet om at sikre ufordrejet konkurrence på et bestemt marked, som defineret i konkurrenceretlig forstand, er at sikre, at markeder, hvor der findes gatekeepere, er og forbliver åbne og rimelige, uafhængigt af de faktiske, sandsynlige eller formodede virkninger af adfæren hos en bestemt gatekeeper, som er omfattet af denne forordning, på konkurrencen på et bestemt marked. Denne forordning har derfor til formål at beskytte en anden retlig interesse mod disse regler og bør ikke berøre deres anvendelse.
- (11) Denne forordning bør også supplere reglerne, uden at det berører deres anvendelse, som følger af andre EU-retlige retsakter om visse aspekter af udbuddet af tjenester, som er omfattet af denne forordning, særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150²⁶, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xx/xx/EU [DSA]²⁷, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679²⁸, Europa-

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) ... – forslag til et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og ændring af direktiv 2000/31/EF.

Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790²⁹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366³⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2010/13³¹, samt nationale bestemmelser, der sigter mod at håndhæve eller, alt efter omstændighederne, gennemføre den EU-lovgivning.

- (12) Svækkelse af den frie markedsadgang og urimelig praksis i den digitale sektor ses hyppigere og er mere udtalt inden for visse digitale tjenester end andre. Dette gælder navnlig for udbredte og almindeligt anvendte digitale tjenester, der hovedsagelig fungerer som direkte mellemlid mellem erhvervsbrugere og slutbrugere, og hvor egenskaber såsom ekstreme stordriftsfordele, meget stærke netværksvirkninger, evnen til at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere takket være disse tjenesters flersidethed, fastlåsningsvirkninger, mangel på multihoming eller vertikal integration er nogle af de mest hyppige. Ofte er der kun én eller meget få store udbydere af disse digitale tjenester. Disse udbydere af centrale platformstjenester er hyppigst dukket op som gatekeepere for erhvervsbrugere og slutbrugere med vidtrækkende virkninger, og er blevet dygtige til nemt at fastsætte de kommercielle betingelser og vilkår på en ensidig og skadelig måde for deres erhvervsbrugere og slutbrugere. Det er således nødvendigt kun at fokusere på de digitale tjenester, der er mest udbredte blandt erhvervsbrugere og slutbrugere, og hvor der på baggrund af de nuværende omstændigheder er en mere udtalt og presserende bekymring for en svækkelse af den frie markedsadgang og urimelig praksis blandt gatekeepere ud fra et indre marked-perspektiv.
- (13) Navnlig onlineformidlingstjenester, onlinesøgemaskiner, operativsystemer, sociale netværkstjenester udbudt online, videodelingsplatformstjenester, nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, cloud computing-tjenester og onlinereklame formår alle at påvirke et stort antal både slutbrugere og virksomheder, hvilket indebærer en risiko for urimelig handelspraksis. De bør derfor medtages i definitionen af centrale platformstjenester og være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Onlineformidlingstjenester kan også være aktive inden for finansielle tjenesteydelser, og de kan fungere som mellemlid eller anvendes til at udbyde sådanne tjenesteydelser, som ikke udtømmende opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535³². Under visse omstændigheder bør begrebet slutbrugere omfatte brugere, der traditionelt betragtes som erhvervsbrugere, men som i en bestemt situation ikke anvender de centrale platformstjenester til at

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

udbyde varer eller tjenester til andre slutbrugere, som f.eks. virksomheder, der anvender cloud computing-tjenester til eget brug.

- (14) En række andre tilknyttede tjenester, såsom identifikations- eller betalingstjenester og tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, kan udbydes af gatekeepere sammen med deres centrale platformstjenester. Eftersom gatekeepere hyppigt udbyder porteføljen af deres tjenester som led i et integreret økosystem, som tredjepartsudbydere af tilknyttede tjenester ikke har adgang til, i det mindste ikke på lige konkurrencevilkår, og kan forbinde adgangen til den centrale platformstjeneste for at anvende en eller flere tilknyttede tjenester, vil gatekeeperne i højere grad være i stand til og have incitament til at udnytte deres stilling som gatekeeper fra deres centrale platformstjenester til disse accessoriske tjenester, til skade for valgfriheden og den frie markedsadgang til disse tjenester.
- (15) Det forhold at en digital tjeneste betragtes som en central platformstjeneste på grund af dens udbredte og almindelige anvendelse samt dens særlige betydning for at kunne forbinde erhvervsbrugere og slutbrugere giver som sådan ikke anledning til tilstrækkelig alvorlig bekymring for den frie markedsadgang og urimelig praksis. Det er kun, når en central platformstjeneste udgør en vigtig gateway og drives af en udbyder med en betydelig indvirkning på det indre marked og en fast og varig stilling, eller af en udbyder, der forventes af have en sådan stilling i nærmeste fremtid, at sådanne betænkeligheder opstår. Følgelig bør det harmoniserede sæt af målrettede regler i denne forordning kun finde anvendelse på virksomheder, der er udpeget på baggrund af disse tre objektive kriterier, og de bør kun finde anvendelse på de af deres centrale platformstjenester, som hver især udgør en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere.
- (16) For at sikre effektiv anvendelse af denne forordning på udbydere af centrale platformstjenester, der med størst sandsynlighed vil opfylde disse objektive krav, og hvor urimelig adfærd, der svækker den frie markedsadgang, er mest hyppig og har størst indvirkning, bør Kommissionen direkte kunne udpege de udbydere af centrale platformstjenester som gatekeepere, som opfylder bestemte kvantitative tærskler. Disse virksomheder bør under alle omstændigheder underkastes en hurtig udpegelsesprocedure, der bør starte ved denne forordnings ikrafttræden.
- (17) En meget betydelig omsætning i Unionen og udbuddet af en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater er overbevisende tegn på, at udbyderen af en central platformstjeneste har en betydelig indvirkning på det indre marked. Dette gælder såvel, når en udbyder af en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater har en meget betydelig markedsandel eller tilsvarende rimelig markedsværdi. Derfor bør en udbyder af en central platformstjeneste formodes at have en betydelig indvirkning på det indre marked, når der udbydes en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater, og når udbyderens realiserede koncernomsætning i EØS svarer til eller overstiger en særlig høj tærskel, eller koncernens markedsandel svarer til eller overstiger en vis stor værdi i absolutte tal. For udbydere af centrale platformstjenester, der tilhører den gruppe virksomheder, som ikke er børsnoterede, bør der henvises til den tilsvarende rimelige markedsværdi over en vis stor værdi i absolutte tal. Kommissionen bør anvende sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter til at udarbejde en objektiv metode til beregning af denne værdi. En stor koncernomsætning realiseret i EØS sammenholdt med tærsklen for brugere af centrale platformstjenester i Unionen afspejler relativt gode evner til at tjene penge på disse brugere. En høj markedsværdi i forhold til den samme tærskel for antallet af brugere i Unionen afspejler et relativt stort potentiale for at tjene penge på disse brugere i den nærmeste

fremtid. Dette potentiale for at tjene penge afspejler i princippet igen den gateway-stilling disse virksomheder har. Begge indikatorer afspejler i tillæg hertil deres økonomiske kapacitet, herunder deres mulighed for at udnytte deres adgang til finansielle markeder for at styrke deres stilling. Dette kan f.eks. ske, når denne bedre adgang bruges til at erhverve andre virksomheder, hvilket igen har vist sig at have potentielle negative konsekvenser for innovation. Markedsværdi kan også være udtryk for disse udbyderes forventede fremtidige stilling og indvirkning på det indre marked, uanset en potentielt relativt lav omsætning. Markedsværdien kan fastsættes ud fra et niveau, der afspejler den gennemsnitlige markedsværdi af de største børsnoterede virksomheder i Unionen i løbet af en passende periode.

- (18) Hvis udbyderen af centrale platformstjenester kan opretholde markedsværdien på eller over tærskelværdien i tre eller flere år bør det anses for at bestyrke formodningen om, at udbyderen af centrale platformstjenester har en betydelig indvirkning på det indre marked.
- (19) Der kan være en række faktorer vedrørende markedsværdi, som kræver en tilbundsående vurdering for bedømmelsen af, om en udbyder af centrale platformstjenester bør anses for at have en betydelig indvirkning på det indre marked. Dette kan være tilfældet, hvis markedsværdien for udbyderen af centrale platformstjenester i de foregående regnskabsår har været betydelig lavere end gennemsnittet på aktiemarkedet, volatiliteten i udbyderens markedsværdi i løbet af den undersøgte periode har været uforholdsmæssig stor sammenlignet med den generelle volatilitet i aktiemarkedet, eller udbyderens markedsværdiforløb i forhold til markedstendenserne har været uforenelig med en hurtig og ensrettet vækst.
- (20) Et meget stort antal erhvervsbrugere, der er afhængige af en central platformstjeneste for at kunne nå ud til et stort antal aktive slutbrugere hver måned, giver udbyderen af en sådan tjeneste mulighed for at udnytte driften hos en betydelig del af erhvervsbrugerne til sin egen fordel og viser i princippet, at udbyderen fungerer som en vigtig gateway. De respektive relevante niveauer for disse antal bør fastsættes, så de repræsenterer en væsentlig procentdel af hele befolkningen i Unionen, når det handler om slutbrugere, og af hele populationen af virksomheder, der anvender platforme, når det handler om at fastsætte tærsklen for erhvervsbrugere.
- (21) En fast og varig stilling i forhold til udbyderens drift eller forventningen om at opnå en sådan fremtidig stilling forekommer navnlig, når konkurrencen om udbyderen af den centrale platformstjenestes stilling er begrænset. Dette vil navnlig være tilfældet, når udbyderen har udbudt en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater til et meget stort antal erhvervsbrugere og slutbrugere i løbet af mindst tre år.
- (22) Sådanne tærskler kan blive berørt af udviklingen på markedet og den tekniske udvikling. Kommissionen bør derfor tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer metoden til at afgøre, om de kvantitative tærskler er nået, og til regelmæssigt at tilpasse den efter markedet og den teknologiske udvikling, hvis det er nødvendigt. Dette er navnlig relevant i relation til tærsklen med hensyn til markedsværdi, der bør indekseres med passende mellemrum.
- (23) Udbydere af centrale platformstjenester, som opfylder de kvantitative tærskler, men som kan fremføre tilstrækkelig underbyggede argumenter for at påvise, at de, under de omstændigheder som den pågældende centrale platformstjeneste drives, ikke opfylder de objektive krav til en gatekeeper, bør ikke udpeges direkte, men kun hvis der er foretaget en nærmere undersøgelse. Bevisbyrden for, at formodningen udledt af opfyldelsen af kvantitative tærskler ikke bør finde anvendelse på en specifik udbyder,

bør påhvile den pågældende udbyder. I sin vurdering bør Kommissionen alene tage hensyn til de elementer, der direkte vedrører kravene om at udgøre en gatekeeper, nemlig om hvorvidt det er en vigtig gateway, der drives af en udbyder med en betydelig indvirkning i det indre marked med en fast og varig stilling, som enten er faktisk eller forventelig. Enhver begrundelse, der hviler på økonomiske hensyn, og som søger at påvise effektivitet som følge af en specifik form for adfærd hos udbyderne af centrale platformstjenester, bør tilsidesættes, da det ikke er relevant for udpegelsen som gatekeeper. Kommissionen bør kunne træffe en afgørelse baseret på de kvantitative tærskler, hvis udbyderen væsentligt modarbejder undersøgelsen ved at undlade at overholde de undersøgelsesforanstaltninger, der er truffet af Kommissionen.

- (24) Der bør også fastlægges bestemmelser om vurderingen af gatekeeperrollen for udbydere af centrale platformstjenester, der ikke opfylder alle de kvantitative tærskler, under hensyntagen til de overordnede objektive krav om, at de har en betydelig indvirkning på det indre marked, fungerer som en vigtig gateway for erhvervsbrugere for at nå ud til slutbrugere, og drager nytte af en fast og varig stilling i deres aktiviteter eller det er forventeligt, at den vil være det i den nærmeste fremtid.
- (25) En sådan vurdering kan kun foretages, hvis der er foretaget en markedsundersøgelse, samtidig med at der tages hensyn til de kvantitative tærskler. I sin vurdering bør Kommissionen forfølge målet om at bevare og fremme niveauet for innovation, kvaliteten af digitale produkter og tjenester, i hvilken grad priserne er rimelige og konkurrencedygtige, og i hvilken grad kvaliteten eller valgfriheden for erhvervsbrugere og slutbrugere er eller forbliver høj. Der kan inddrages elementer, som er specifikke for udbyderne af de pågældende centrale platformstjenester, såsom ekstreme stordriftsfordele, meget stærke netværksvirkninger, evnen til at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere takket være disse tjenesters flersidethed, fastlåsningsvirkninger, mangel på multihoming eller vertikal integration. Derudover kan en meget høj markedsværdi, en meget høj egenkapitalværdi i forhold til fortjeneste eller en meget høj omsætning afledt af slutbrugere af én central platformstjeneste være tegn på at sådanne udbydere vil tippe markedet eller udnytte potentialet. Sammen med markedsværdi er høje vækstrater, eller faldende vækstrater læst sammen med vækst i rentabiliteten, eksempler på dynamiske parametre, der er særlig relevante for at identificere de udbydere af centrale platformstjenester, som forventes at opnå en varig stilling. Kommissionen bør kunne træffe en afgørelse ved at drage en ugunstig slutning af de faktiske omstændigheder, der er tilgængelige, hvis udbyderen væsentligt modarbejder undersøgelsen ved at undlade at overholde de undersøgelsesforanstaltninger, som er truffet af Kommissionen.
- (26) En særlig undergruppe af regler bør finde anvendelse på de udbydere af centrale platformstjenester, som forventes at have en fast og varig stilling på markedet i den nærmeste fremtid. De samme specifikke kendetegn ved centrale platformstjenester gør dem tilbøjelige til at tippe: når først en tjenesteudbyder har opnået en vis fordel i forhold til konkurrenter eller potentielle konkurrenter med hensyn til størrelse eller formidlingsposition, kan udbyderens stilling blive uindtagelig, og situationen kan udvikle sig til at den sandsynligvis vil blive fast og varig i den nærmeste fremtid. Virksomheder kan forsøge at fremkalde denne tipning og fremstå som gatekeeper ved at benytte nogle af de urimelige betingelser og den urimelige praksis, som er omhandlet i denne forordning. I en sådan situation synes det passende at gribe ind, før markedet tipper uopretteligt.

- (27) En sådan tidlig indgriben bør være begrænset til kun at pålægge de forpligtelser, der er nødvendige og passende for at sikre, at de pågældende tjenester forbliver åbne, og give mulighed for at undgå risikoen for urimelige betingelser og urimelig praksis. Forpligtelser, der forhindrer den pågældende udbyder af centrale platformstjenester i at opnå en fast og varig stilling i sine aktiviteter, såsom dem der forhindrer urimelig udnyttelse, og dem som fremmer switching og multihoming, er mere direkte rettet mod dette formål. For at sikre proportionalitet bør Kommissionen endvidere kun anvende de forpligtelser fra denne undergruppe, som er nødvendige og proportionale for at nå målsætningerne i denne forordning, og bør regelmæssigt undersøge, hvorvidt disse forpligtelser bør fastholdes, afskaffes eller tilpasses.
- (28) Dette bør gøre det muligt for Kommissionen at gribe rettidigt og effektivt ind, under fuld overholdelse af proportionaliteten af de overvejede foranstaltninger. Det bør også gøre det muligt at forsikre faktiske eller potentielle markedsdeltagere om rimeligheden og åbenheden ved disse tjenester.
- (29) Udpegede gatekeepere bør opfylde forpligtelserne som omhandlet i denne forordning med hensyn til hver af de centrale platformstjenester som anført i den relevante udpegelsesafgørelse. De obligatoriske regler bør gælde under hensyntagen til den konglomeratlignende stilling, som gatekeepere har, hvis det er relevant. Gennemførelse af foranstaltninger, som Kommissionen ved afgørelse kan pålægge gatekeeperen efter en reguleringsdialog, bør udformes på en effektiv måde under hensyntagen til egenskaberne ved de centrale platformstjenester samt mulige omgåelsesrisici og i overensstemmelse med proportionalitetsprincipperne og de berørte virksomheders og tredjeparters grundlæggende rettigheder.
- (30) Den hastige udvikling i og de komplekse teknologiske egenskaber ved centrale platformstjenester kræver en regelmæssig vurdering af status på gatekeepere, herunder dem som forventes at have en fast og varig stilling på markedet i deres aktiviteter i den nærmeste fremtid. For at give alle markedsdeltagerne, inklusiv gatekeeperne, tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til de gældende retlige forpligtelser, er det nødvendigt at sætte en frist for disse regelmæssige vurderinger. Det er også vigtigt at gennemføre disse regelmæssigt og som minimum hvert andet år.
- (31) For at sikre at vurderingen af status på gatekeepere er effektiv og for at gøre det muligt at tilpasse listen over centrale platformstjenester, som en gatekeeper indgiver, bør gatekeeperne underrette Kommissionen om alle deres planlagte og afsluttede erhvervelser af andre udbydere af centrale platformstjenester eller andre tjenester, der udbydes i den digitale sektor. Sådanne oplysninger bør ikke kun tjene formålene i ovennævnte proces med hensyn til status på individuelle gatekeepere, men vil også give oplysninger, der er afgørende for at kunne overvåge bredere adgangstendenser i den digitale sektor, og kan derfor være en nyttig faktor, som skal tages i betragtning i forbindelse med de markedsundersøgelser, der er omhandlet i denne forordning.
- (32) For at sikre rimeligheden og konkurrencen på markedet for centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere, er det nødvendigt at fastsætte en række harmoniserede forpligtelser på en klar og utvetydig måde med hensyn til disse tjenester. Der er behov for sådanne regler for at afhjælpe risikoen for skadelige konsekvenser af urimelig praksis fra gatekeepere, til gavn for erhvervs klimaet i de berørte tjenester, til gavn for brugerne og i sidste ende til gavn for samfundet som helhed. Henset til at udviklingen går hurtigt på de digitale markeder, og at de er dynamiske, samt den betydelige økonomiske magt, som gatekeepere har, er det vigtigt, at disse forpligtelser bliver anvendt effektivt og ikke bliver omgået. Med henblik herpå bør de pågældende

forpligtelser finde anvendelse på enhver praksis fra en gatekeepers side, uanset dens form og uanset om den er af kontraktlig, kommerciel eller teknisk eller anden karakter, for så vidt som en praksis svarer til den form for praksis, der er underkastet en af forpligtelserne i denne forordning.

- (33) Forpligtelserne i denne forordning er begrænset til, hvad der er nødvendigt og berettiget for at gribe ind over for urimeligheden ved den konstaterede praksis fra gatekeeperes side, og for at sikre konkurrencen i forhold til de centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere. Derfor bør disse forpligtelser gælde for den praksis, der anses for urimelig under hensyntagen til egenskaberne ved den digitale sektor, og hvor høstede erfaringer, f.eks. med hensyn til håndhævelse af EU's konkurrenceregler, viser, at de har en særlig direkte negativ indvirkning på erhvervsbrugere og slutbrugere. Det er også nødvendigt at give mulighed for en reguleringsdialog med gatekeepere for at tilpasse de forpligtelser, som forventes at kræve specifikke gennemførelsesforanstaltninger, for at sikre at de er effektive og proportionale. Forpligtelserne bør kun ajourføres efter en grundig undersøgelse af karakteren og indvirkningen af specifik praksis, der for nylig, som følge af en tilbunds gående undersøgelse, er konstateret som værende urimelig eller begrænsende for den frie markedsadgang på samme måde som den urimelige praksis i denne forordning, selv om de muligvis falder uden for anvendelsesområdet for de aktuelle forpligtelser.
- (34) Kombinationen af disse forskellige mekanismer med hensyn til at pålægge og tilpasse forpligtelser bør sikre, at forpligtelserne ikke er mere vidtrækkende end den konstaterede urimelige praksis, og samtidig sikre, at ny eller kommende praksis kan blive genstand for indgriben, hvis det er nødvendigt og berettiget.
- (35) Forpligtelserne i denne forordning er nødvendige for at imødegå konstaterede offentlige politiske bekymringer, idet der ikke findes nogle alternative og mindre indgribende foranstaltninger, som ville opnå det samme resultat, under hensyntagen til behovet for at opretholde den offentlige orden, beskytte privatlivets fred og bekæmpe svigagtig og vildledende handelspraksis.
- (36) Kombinationen af at bruge slutbrugerdata fra forskellige kilder eller tilmelde brugere til gatekeepernes forskellige tjenester giver dem potentielle fordele med hensyn til indsamling af data, for derigennem at forhøje adgangsbarriererne. For at sikre at gatekeeperne ikke urimeligt svækker den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, bør de give deres slutbrugere mulighed for frit at vælge at deltage i sådan handelspraksis ved at tilbyde et mindre personliggjort alternativ. Muligheden bør også omfatte alle eventuelle kilder til personoplysninger, herunder gatekeeperens egne tjenester samt tredjepartswebsteder, og bør fremlægges proaktivt for slutbrugere på en udtrykkelig, klar og ligetil måde.
- (37) På grund af deres stilling kan gatekeeperne i visse tilfælde begrænse erhvervsbrugernes mulighed for bruge deres onlineformidlingstjenester til at udbyde deres varer eller tjenester til slutbrugere på mere favorable vilkår, herunder i forhold til pris, via andre onlineformidlingstjenester. Sådanne begrænsninger har en betydelig afskrækkende virkning på erhvervsbrugere af gatekeepere med hensyn til deres brug af alternative onlineformidlingstjenester, hvilket begrænser den frie markedsadgang platformene imellem, hvilket igen begrænser valgmulighederne i forhold til alternative onlineformidlingskanaler for slutbrugere. For at sikre at erhvervsbrugere af gatekeeperes onlineformidlingstjenester frit kan vælge alternative onlineformidlingstjenester og differentiere betingelserne, hvorpå de tilbyder deres

produkter eller tjenester til deres slutbrugere, bør det ikke være tilladt for gatekeepere at begrænse erhvervsbrugere i at differentiere de kommercielle betingelser, herunder prisen. En sådan begrænsning bør finde anvendelse på enhver foranstaltning med tilsvarende effekt, som f.eks. højere provisionssatser eller sletning af erhvervsbrugernes udbud fra listen.

- (38) For at forhindre yderligere styrkelse af deres afhængighed af gatekeepernes centrale platformstjenester bør disse gatekeeperes erhvervsbrugere frit kunne fremme og vælge den distributionskanal, de finder mest hensigtsmæssig til at interagere med de slutbrugere, som erhvervsbrugerne allerede har erhvervet via de centrale platformstjenester, som gatekeeperen udbyder. Omvendt bør slutbrugerne også frit kunne vælge tilbud fra sådanne erhvervsbrugere og at indgå aftale med dem enten via gatekeeperens centrale platformstjenester, hvis det er relevant, eller fra erhvervsbrugerens direkte distributionskanal eller en anden indirekte distributionskanal, som erhvervsbrugerens måtte benytte. Dette bør også gælde for salgsmæssig fremstød og indgåelse af aftaler mellem erhvervsbrugere og slutbrugere. Endvidere bør slutbrugernes mulighed for frit at hente indhold, abonnementer, artikler eller andet, som ikke er omfattet af gatekeeperens centrale platformstjenester, ikke være begrænset eller undermineret. Det bør navnlig undgås, at gatekeepere begrænser slutbrugernes adgang til og anvendelse af sådanne tjenester via en softwareapplikation på deres centrale platformstjeneste. For eksempel bør abonnenter på onlineindhold, der ikke er købt i forbindelse med download fra en softwareapplikation, eller som er købt i en softwareapplikationsbutik, ikke forhindres i at få adgang til sådant onlineindhold på en softwareapplikation på gatekeeperens centrale platformstjeneste, blot fordi det ikke er købt i forbindelse med en sådan softwareapplikation eller i en sådan softwareapplikationsbutik.
- (39) For at sikre et retfærdigt kommercielt miljø og beskytte den frie markedsadgang til den digitale sektor er det vigtigt at sikre erhvervsbrugernes ret til at give udtryk for bekymring med hensyn til uretfærdig adfærd fra gatekeeperes side over for de relevante administrative eller andre offentlige myndigheder. For eksempel ønsker erhvervsbrugerne måske at klage over forskellige former for urimelig praksis, såsom diskriminerende adgangsbetingelser, uberettiget lukning af erhvervsbrugerkonti eller uklare grunde til at fjerne produkter fra lister. Enhver praksis, der på nogen måde forhindrer muligheden for at give udtryk for bekymring eller udnytte klagemuligheder, f.eks. i form af fortrolighedsaftaler eller andre skriftlige vilkår, bør derfor forbydes. Dette bør ikke berøre erhvervsbrugernes og gatekeepernes ret til at fastsætte vilkår for brug i deres aftaler, herunder brug af retmæssige klagebehandlingsmekanismer, herunder enhver form for alternative tvistløsningsmekanismer eller særlige domstoles kompetencer i overensstemmelse med den respektive EU-ret eller nationale ret. Dette bør derfor heller ikke berøre den rolle, som gatekeepere spiller for bekæmpelsen af ulovligt onlineindhold.
- (40) Identifikationstjenester er altafgørende for erhvervsbrugere for at udøve deres virksomhed, eftersom de både giver dem mulighed for at optimere tjenester, i det omfang forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF tillader det³³, og for at skabe tillid til onlinetransaktioner, i overensstemmelse med EU-retten og national ret. Gatekeepere bør derfor ikke udnytte

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om privatlivets fred og elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

deres stilling som udbyder af centrale platformstjenester til at kræve, at deres afhængige erhvervsbrugere inkluderer nogen af de identifikationstjenester, som gatekeeperen selv udbyder, som led i det udbud af tjenester eller produkter, som erhvervsbrugerne udbyder til deres slutbrugere, hvis andre identifikationstjenester er tilgængelige for disse erhvervsbrugere.

- (41) Gatekeepere bør ikke begrænse slutbrugernes frie valg ved at gøre det teknisk umuligt at skifte over til eller abonnere på andre softwareapplikationer og tjenester. Gatekeepere bør derfor sikre, at der er frit valg, uanset om de er producenter af den hardware, hvormed sådanne softwareapplikationer eller tjenester tilgås, og bør ikke opstille kunstige tekniske barrierer for at gøre det umuligt eller uladsiggørligt at foretage et sådant skift. Den blotte medtagelse af et bestemt produkt eller tjeneste til slutbrugere, herunder i form af præinstallation, samt forbedring af de udbudte tjenester, såsom bedre priser eller kvalitet, udgør ikke i sig selv en barriere for at skifte.
- (42) De betingelser, hvorunder gatekeepere udbyder onlinereklametjenester til erhvervsbrugere, herunder både annoncører og udgivere, er ofte uigennemsigtige og uklare. Denne uklarhed hænger delvist sammen med nogle få platformes praksis, men skyldes også alene kompleksiteten ved vor tids programmeringsmæssige annoncering. Sektoren anses for at være blevet mere uigennemsigtig efter indførelsen af ny lovgivning til beskyttelse af privatlivets fred, og den forventes at blive endnu mere uklar, når tredjepartscookies fjernes, som annonceret. Dette medfører ofte, at annoncører og udgivere mangler oplysninger og viden om betingelserne for de reklametjenester, de har købt, og underminerer deres mulighed for at skifte til alternative udbydere af onlinereklametjenester. Endvidere vil omkostningerne til onlinereklame sandsynligvis blive højere, end de ville være i et mere retfærdigt, mere gennemsigtigt og åbent platformsmiljø. Disse højere omkostninger vil sandsynligvis afspejles i de priser, som slutbrugerne betaler for mange daglige produkter og tjenester, som afhænger af onlinereklame. Gennemsigtighedsforpligtelserne bør derfor kræve, at gatekeeperne giver de annoncører og udgivere, til hvem de yder onlinereklametjenester, oplysninger, når der anmodes derom, og for så vidt det er muligt, som giver begge parter mulighed for at forstå den pris, der er betalt for de forskellige reklametjenester, som er ydet, som led i den relevante reklameværdikæde.
- (43) En gatekeeper kan under visse omstændigheder spille en dobbeltrolle som udbyder af centrale platformstjenester, hvormed der ydes en central platformstjeneste til dens erhvervsbrugere, samtidig med at der konkurreres med de samme erhvervsbrugere om levering af de samme eller lignende tjenester eller produkter til de samme slutbrugere. Under sådanne omstændigheder kan en gatekeeper udnytte sin dobbeltrolle til at anvende data, der er genereret fra erhvervsbrugernes transaktioner på den centrale platform, til fordel for sine egne tjenester, som tilbyder lignende tjenester til dens erhvervsbrugere. Dette kan bl.a. være tilfældet, når en gatekeeper stiller en onlinemarkedsplads eller app-butik til rådighed for erhvervsbrugere, og samtidig tilbyder tjenester som onlineforhandler eller -udbyder af applikationssoftware til disse erhvervsbrugere. For at forhindre gatekeepere i nyde urimelig gavn af deres dobbeltrolle bør det sikres, at de afstår fra at anvende aggregerede eller ikke-aggregerede data, som kan indeholde anonymiserede data og personoplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, til at tilbyde de samme tjenester som til deres erhvervsbrugere. Denne forpligtelse bør gælde for gatekeeperen som helhed, herunder, men ikke begrænset til, den forretningsenhed, der konkurrerer med erhvervsbrugerne af en central platformstjeneste.

- (44) Erhvervsbrugere kan også købe reklametjenester fra en udbyder af centrale platformstjenester med henblik på at udbyde varer og tjenester til slutbrugere. Her kan det ske, at oplysningerne ikke er genereret på den centrale platformstjeneste, men udbydes til den centrale platformstjeneste af erhvervsbrugeren eller genereres ud fra dennes aktiviteter via den pågældende centrale platformstjeneste. I visse tilfælde kan den centrale platformstjeneste, der udbyder reklametjenester, have en dobbeltrolle, som formidler og som udbyder af reklametjenester. Følgelig bør den forpligtelse, der forbyder en gatekeeper med en dobbeltrolle at anvende data om forretningsbrugere, også gælde med hensyn til de data, som en central platformstjeneste har modtaget fra virksomheder med det formål at udbyde reklametjenester i relation til denne centrale platformstjeneste.
- (45) I relation til cloud computing-tjenester bør denne forpligtelse omfatte data, som gatekeeperens erhvervsbrugere har stillet til rådighed eller genereret i forbindelse med deres brug af gatekeeperens cloud computing-tjeneste eller gennem sin softwareapplikationsbutik, der giver slutbrugere af cloud computing-tjenester mulighed for adgang til softwareapplikationer. Denne forpligtelse bør ikke påvirke gatekeeperens ret til at anvende aggregerede data til at udbyde accessoriske dataanalysetjenester, forudsat at det sker i overensstemmelse med forordning 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt med de gældende forpligtelser i denne forordning vedrørende accessoriske tjenester.
- (46) En gatekeeper kan anvende forskellige midler til at fremme sine egne tjenester eller produkter på sin centrale platformstjeneste til skade for de samme eller lignende tjenester, som slutbrugere kan opnå gennem tredjeparter. Dette kan bl.a. være tilfældet, når bestemte softwareapplikationer eller tjenester er installeret på forhånd af en gatekeeper. For at give slutbrugeren mulighed for at vælge bør gatekeeperne ikke forhindre slutbrugere i at afinstallere softwareapplikationer, der allerede er installeret, på sin centrale platformstjeneste og dermed fremme deres egne softwareapplikationer.
- (47) De regler, som gatekeeperne fastsætter for distribution af softwareapplikationer, kan i visse tilfælde begrænse slutbrugernes mulighed for at installere og anvende tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker på den pågældende gatekeepers operativsystemer eller hardware og begrænse slutbrugernes mulighed for at få adgang til disse softwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, der ikke er en del af den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester. Sådanne restriktioner kan begrænse muligheden for udviklere af softwareapplikationer for at anvende alternative distributionskanaler og slutbrugernes mulighed for at vælge mellem forskellige softwareapplikationer fra forskellige distributionskanaler og bør ikke være tilladt, da det anses for urimeligt og sandsynligvis vil svække den frie markedsadgang for centrale platformstjenester. For at sikre at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke bringer gatekeeperens hardware eller operativsystems integritet i fare, kan den pågældende gatekeeper gennemføre forholdsmæssige tekniske eller kontraktlige foranstaltninger for at nå dette mål, hvis gatekeeperen kan påvise, at sådanne foranstaltninger er nødvendige og berettigede, og at der ikke findes mindre indgribende midler til at sikre hardwarens eller operativsystemets integritet.
- (48) Gatekeepere er ofte integreret vertikalt og tilbyder bestemte produkter eller tjenester til slutbrugere via deres egne centrale platformstjenester eller gennem en erhvervsbruger, over hvem de udøver kontrol, hvilket ofte fører til interessekonflikter. Dette kan bl.a. være situationer, hvor en gatekeeper tilbyder sine egne onlineformidlingstjenester via en onlinesøgemaskine. Når disse produkter eller tjenester tilbydes på den centrale

platformstjeneste, kan gatekeeperne forbeholde sig en bedre stilling i forhold til deres egne udbud med hensyn til rangering, i modsætning til tredjeparters produkter, som også opererer på den samme centrale platformstjeneste. Dette kan f.eks. forekomme for produkter eller tjenester, herunder andre centrale platformstjenester, der er rangeret i resultaterne fra onlinesøgemaskiner, eller som er delvist eller helt integreret i resultaterne i onlinesøgemaskinerne, grupper af resultater inden for et bestemt emne, der vises sammen med resultaterne fra en onlinesøgemaskine, som behandles eller anvendes af bestemte slutbrugere som en tjeneste, der er forskellig fra eller supplerer onlinesøgemaskinen. Andre tilfælde omfatter softwareapplikationer, der distribueres via softwareapplikationsbutikker, eller produkter eller tjenester, som har fået en fremtrædende placering eller visning i et newsfeed på et socialt medie, eller produkter eller tjenester, der er rangeret i søgeresultater eller vises på en onlinemarkedsplads. Under disse omstændigheder har gatekeeperen en dobbeltrolle som formidler for tredjepartsleverandører og som direkte udbyder af gatekeeperens produkter eller tjenester. Disse gatekeepere har følgelig mulighed for direkte at underminere den frie markedsadgang for disse produkter eller tjenester på disse centrale platformstjenester til skade for erhvervsbrugere, der ikke er under gatekeeperens kontrol.

- (49) I sådanne situationer bør gatekeeperen ikke deltage i nogen som helst form for forskelsbehandling eller særbehandling i forhold til rangering på den centrale platformstjeneste, enten via retslige, kommercielle eller tekniske hjælpemidler, til fordel for produkter eller tjenester, som gatekeeperen selv tilbyder eller via en erhvervsbruger, over hvem gatekeeperen udøver kontrol. For at sikre at denne forpligtelse gælder, bør det også sikres, at de betingelser, der gælder for sådan rangering, generelt også er rimelig. Rangering omfatter i denne forbindelse alle former for relativ fremtrædende placering, herunder visning, vurdering, links eller stemmeresultater. For at sikre at denne forpligtelse gælder og ikke kan omgås, bør den også gælde for enhver foranstaltning, der kan have en tilsvarende effekt på forskels- eller særbehandlingen i rangeringen. De retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2019/1150, bør også fremme gennemførelsen og håndhævelsen af denne forpligtelse³⁴.
- (50) Gatekeepere bør ikke begrænse eller forhindre slutbrugernes frie valg ved at gøre det teknisk umuligt at skifte over til eller abonnere på andre softwareapplikationer og tjenester. Dette vil give flere udbydere mulighed for at tilbyde deres tjenester, og dermed i sidste ende give slutbrugeren flere valgmuligheder. Gatekeepere bør sikre, at der er frit valg, uanset om de er producenter af den hardware, hvormed sådanne softwareapplikationer eller tjenester tilgås, og bør ikke opstille kunstige tekniske barrierer for at gøre det umuligt eller uladsiggjort at foretage et sådant skift. Den blotte medtagelse af et bestemt produkt eller tjeneste til forbrugere, herunder i form af præinstallation, samt forbedring af udbuddet til slutbrugere, såsom prisnedsættelser eller bedre kvalitet, skal ikke forstås således, at det udgør en forbudt hindring for at skifte.
- (51) Gatekeepere kan hindre slutbrugernes mulighed for adgang til onlineindhold og -tjenester, herunder softwareapplikationer. Derfor bør der fastlægges regler for at sikre, at slutbrugernes ret til et åbent internet ikke bringes i fare af gatekeepernes adfærd. Gatekeepere kan også rent teknisk begrænse slutbrugernes mulighed for at skifte mellem forskellige udbydere af internetadgangstjenester, navnlig gennem deres

³⁴

Kommissionens meddelelse: Retningslinjer for gennemsigtighed i rangordningen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 (EUT C 424 af 8.12.2020, s. 1).

kontrol over operativsystemer eller hardware. Dette fordrejer de lige konkurrenceforhold for internetadgangstjenester og skader i sidste ende slutbrugerne. Det bør derfor sikres, at gatekeepere ikke begrænser slutbrugernes muligheder for valg af udbyder af internetadgangstjeneste.

- (52) Gatekeepere kan også have en dobbeltrolle som udviklere af operativsystemer og fabrikanter af enheder, herunder enhver teknisk funktionalitet en sådan enhed måtte have. For eksempel kan en gatekeeper, der er fabrikant af en enhed, begrænse adgangen til nogle af funktionerne i denne enhed, såsom Near Field Communication (NFC)-teknologier og den software, der anvendes til denne teknologi, som kan være påkrævet, for at gatekeeperen og enhver potentiel tredjepartsudbyder kan levere en accessorisk tjeneste. En sådan adgang kan ligeledes være påkrævet for softwareapplikationer i forbindelse med de pågældende accessoriske tjenester for at kunne levere de samme funktionaliteter, som gatekeeperne tilbyder. Hvis en sådan dobbeltrolle udnyttes på en måde, der forhindrer alternative udbydere af accessoriske tjenester eller af softwareapplikationer til at opnå adgang på lige vilkår til det samme operativsystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige eller anvendes af gatekeeperen ved leveringen af accessoriske tjenester, kan dette underminere innovationen betydeligt hos udbydere af sådanne accessoriske tjenester samt valgmulighederne for slutbrugere af sådanne accessoriske tjenester. Gatekeeperne bør derfor være forpligtede til at sikre adgang på lige vilkår til, og interoperabilitet med, det samme operativsystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige eller anvendes til at levere accessoriske tjenester fra gatekeeperens side.
- (53) De betingelser, hvorunder gatekeepere udbyder onlinereklametjenester til erhvervsbrugere, herunder både annoncører og udgivere, er ofte uigennemsigtige og uklare. Dette medfører ofte, at annoncører og udgivere mangler oplysninger om effekten af en bestemt reklame. For yderligere at fremme rimeligheden, gennemsigtigheden og åbenheden for onlinereklametjenester, der udpeges i henhold til denne forordning, samt dem, der er fuldt integreret med andre centrale platformstjenester fra den samme udbyder, bør de udpegede gatekeepere give annoncører og udgivere, når der anmodes derom, gratis adgang til gatekeeperens præstationsmåleværktøjer og til de oplysninger, som er nødvendige for, at annoncører, reklamebureauer, der handler på vegne af en virksomhed, som indrykker annoncer, samt udgivere kan foretage en uafhængig verifikation af leveringen af de relevante onlinereklametjenester.
- (54) Gatekeepere drager fordel af adgang til store mængder data, som de indsamler, når de udbyder centrale platformstjenester og andre digitale tjenester. For at sikre at gatekeeperne ikke svækker den frie markedsadgang for centrale platformstjenester samt innovationspotentialet for den dynamiske digitale sektor ved at begrænse erhvervsbrugernes mulighed for at få overført deres data, bør erhvervsbrugere og slutbrugere have effektiv og øjeblikkelig adgang til de data, de har stillet til rådighed eller genereret i forbindelse med deres brug af gatekeeperens centrale platformstjenester i et struktureret, almindeligt anvendt og maskinlæsbart format. Dette bør også gælde for alle andre data på forskellige aggregeringsniveauer, der kan være nødvendige for effektivt at muliggøre sådan dataportabilitet. Det bør også sikres, at erhvervsbrugere og slutbrugere kan få overført disse data effektivt i realtid, f.eks. gennem applikationsprogrammeringsgrænseflader af høj kvalitet. Fremme af switching eller multihoming burde igen medføre flere valgmuligheder for

erhvervsbrugere og slutbrugere og være et incitament for gatekeepere og erhvervsbrugere til innovation.

- (55) Erhvervsbrugere, der bruger store centrale platformstjenester fra gatekeepere og slutbrugere til disse erhvervsbrugere, leverer og genererer en stor mængde data, herunder data udledt af sådan brug. For at sikre at erhvervsbrugere har adgang til de relevante data, der genereres heraf, bør gatekeeperen på deres anmodning give uhindret adgang, uden beregning, til sådanne data. Sådant adgang bør også gives til tredjeparter, der er kontraheret af erhvervsbrugeren, og som fungerer som behandler af disse data for erhvervsbrugeren. Data, som leveres eller genereres af de samme erhvervsbrugere og de samme slutbrugere til disse erhvervsbrugere i forbindelse med andre tjenester, der leveres af den samme gatekeeper, kan være berørt, når dette er uløseligt forbundet med den relevante anmodning. Derfor bør en gatekeeper ikke anlægge nogen kontraktlige eller andre begrænsninger for at forhindre erhvervsbrugere i at få adgang til relevante data og bør give erhvervsbrugere mulighed for at indhente samtykke fra deres slutbrugere til at tilgå og hente sådanne data, hvor et sådant samtykke er påkrævet i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Gatekeepere bør også fremme adgang til disse data i realtid ved hjælp af passende tekniske foranstaltninger, som f.eks. gennem indførelse af programmeringsgrænseflader for applikationer af høj kvalitet.
- (56) Værdien af onlinesøgemaskiner for deres respektive erhvervsbrugere og slutbrugere stiger, i takt med at det samlede antal brugere stiger. Udbydere af onlinesøgemaskiner indsamler og gemmer aggregerede datasæt med oplysninger om, hvad brugerne har søgt efter, og hvordan de har interageret med de resultater, de har fået. Udbydere af onlinesøgemaskinetjenester indsamler disse data fra søgninger, der er foretaget på deres egen onlinesøgemaskinetjeneste og, hvis det er relevant, søgninger, der er foretaget på platforme tilhørende deres kommercielle partnere i tidligere led. Gatekeepernes adgang til sådanne data om rangering, forespørgsel, klik og vis er en vigtig hindring for markedsadgang og ekspansion, hvilket svækker den frie markedsadgang for onlinesøgemaskinetjenester. Gatekeepere bør derfor være forpligtede til at give adgang, på retfærdige, rimelige og ikkediskriminerende vilkår, til disse data om rangering, forespørgsel, klik og vis i relation til gratis og betalt søgning, som genereres af forbrugerne på onlinesøgemaskinetjenester, til andre udbydere af sådanne tjenester, således at disse tredjepartsleverandører kan optimere deres tjenester og gøre indsigelser mod de relevante centrale platformstjenester. Sådant adgang bør også gives til tredjeparter, der er kontraheret af en søgemaskineudbyder, og som fungerer som behandler af disse data for søgemaskinen. Når en gatekeeper giver adgang til sine søgedata, bør gatekeeperen sikre beskyttelse af slutbrugernes personoplysninger med passende midler uden at forringe kvaliteten eller anvendeligheden af dataene betydeligt.
- (57) Navnlig gatekeepere, der giver adgang til softwareapplikationsbutikker, fungerer som en vigtig gateway for erhvervsbrugere, der forsøger at nå ud til slutbrugere. I betragtning af ubalancen i forhandlingspositionen mellem disse gatekeepere og erhvervsbrugere af deres softwareapplikationsbutikker bør disse gatekeepere ikke have mulighed for at fastsætte almindelige vilkår, herunder prisvilkår, der ville være urimelige eller føre til uberettiget forskelsbehandling. Prisfastsættelse eller andre generelle adgangsbetingelser bør anses for urimelige, hvis de fører til ubalance mellem de rettigheder og forpligtelser, der påtvinges erhvervsbrugere, eller giver gatekeeperen en fordel, som ikke står i rimeligt forhold til den af gatekeeperen ydede tjeneste til erhvervsbrugere, eller fører til ulempe for erhvervsbrugere i forbindelse med levering

af de samme eller lignende tjenester som gatekeeperens. Følgende benchmarks kan fungere som målestok for at fastlægge rimeligheden af de generelle adgangsbetingelser: de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges for de samme eller lignende tjenester af andre udbydere af softwareapplikationsbutikker, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for forskellige tilknyttede eller lignende tjenester eller til forskellige typer slutbrugere, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for den samme tjeneste i forskellige geografiske områder, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for den samme tjeneste, som gatekeeperen tilbyder til sig selv. Denne forpligtelse bør ikke fastlægge en ret til adgang, og den bør ikke berøre udbydere af softwareapplikationsbutikkers mulighed for at påtage sig det påkrævede ansvar i bekæmpelsen af ulovligt og uønsket indhold som omhandlet i forordning [retsakten om digitale tjenester].

- (58) For at sikre at de forpligtelser, der følger af denne forordning, har gyldighed, og samtidig sikre, at disse forpligtelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre den frie markedsadgang og tackle de skadelige virkninger af den urimelige adfærd fra gatekeeperes side, er det vigtigt at definere dem klart og afgrænse dem for at gøre det muligt for gatekeeperen straks at opfylde, under fuld overholdelse af forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF, forbrugerbeskyttelses-, cybersikkerheds- og produktsikkerhedskravene. Gatekeeperne bør sikre overholdelse af denne forordning gennem design. De nødvendige foranstaltninger bør derfor så vidt muligt, og når det er relevant, være integreret i det teknologiske design, der anvendes af gatekeeperne. Det kan i visse tilfælde være hensigtsmæssigt for Kommissionen, efter at have været i dialog med den pågældende gatekeeper, nærmere at præcisere nogle af de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper burde vedtage for at opfylde de forpligtelser, der muligvis skal præciseres nærmere. Denne mulighed for en reguleringsdialog bør fremme gatekeepernes overholdelse og fremskynde korrekt gennemførelse af forordningen.
- (59) Som et yderligere element for at sikre proportionalitet bør gatekeeperne have mulighed for at anmode om suspension, i det omfang det er nødvendigt, af en specifik forpligtelse under særlige omstændigheder, som er uden for gatekeeperens kontrol, som f.eks. uforudset udefrakommende påvirkning, der midlertidigt har elimineret en betydelig del af efterspørgslen fra slutbrugere efter den pågældende centrale platformstjeneste, hvor gatekeeperen kan påvise, at overholdelsen af en specifik forpligtelse vil bringe den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens aktiviteter i EU i fare.
- (60) Under særlige omstændigheder, der er begrundet i hensynet til den offentlige moral, folkesundheden eller den offentlige sikkerhed, bør Kommissionen kunne træffe afgørelse om, at den pågældende forpligtelse ikke finder anvendelse på en specifik central platformstjeneste. Påvirkning af disse samfundsinteresser kan være tegn på, at den omkostning, som håndhævelsen af en bestemt forpligtelse medfører for samfundet som helhed, i visse ekstraordinære tilfælde ville være for høj og dermed ikke stå i rimeligt forhold dertil. Reguleringsdialogen for at lette overholdelsen af bestemmelserne om begrænset suspension og mulighed for undtagelse bør sikre, at forpligtelserne i denne forordning står i rimeligt forhold uden at svække de forventede forudgående virkninger på den frie adgang og rimeligheden.
- (61) Hensynet til databeskyttelse og privatlivets fred for slutbrugere er relevant for enhver vurdering af potentielle negative virkninger for gatekeepernes konstaterede praksis i

forbindelse med indsamling og akkumulering af store mængder data fra slutbrugerne. At sikre en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed i den profileringspraksis, der anvendes af gatekeepere, fremmer den frie markedsadgang for centrale platformstjenester ved at lægge pres på gatekeeperne udefra for at forhindre, at dybdegående profilering af forbrugere bliver standard i branchen, eftersom potentielle nye aktører på markedet eller nystartede udbydere ikke kan få adgang til data i samme omfang og dybde og på et tilsvarende niveau. Øget gennemsigtighed burde give andre udbydere af centrale platformstjenester mulighed for bedre at skille sig ud ved at anvende bedre faciliteter til at garantere beskyttelse af privatlivets fred. For at sikre en minimumsgrad af virkningsfuldhed af denne gennemsigtighedsforpligtelse bør gatekeeperne som minimum give en beskrivelse af det grundlag, hvorpå profilering foretages, herunder hvorvidt der anvendes personoplysninger og data udledt af brugeraktivitet, den anvendte behandling, formålet med at udarbejde profilen og anvende den, virkningen af sådan profilering for gatekeeperens tjenester, samt hvilke foranstaltninger der er truffet for at give slutbrugerne mulighed for at få kendskab til den relevante brug af profileringen samt at indhente deres samtykke.

- (62) For at sikre fuld og hel opfyldelse af målene i denne forordning bør Kommissionen kunne vurdere, hvorvidt en udbyder af centrale platformstjenester skal udpeges som gatekeeper uden at opfylde de kvantitative tærskler, der er fastsat i denne forordning, hvorvidt systematisk manglende overholdelse fra en gatekeepers side berettiger til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, og hvorvidt listen over forpligtelser til at gribe ind over for urimelig praksis fra gatekeeperes side bør revideres, og om yderligere praksis, der ligeledes er urimelig og begrænser den frie markedsadgang for digitale markeder, bør identificeres. En sådan vurdering bør tage udgangspunkt i markedsundersøgelser, der skal foretages inden for en rimelig tidsramme ved hjælp af klare procedurer og frister, for at støtte den forudgående virkning af denne forordning på den frie markedsadgang og rimelighed i den digitale sektor og for at skabe den nødvendige retssikkerhed.
- (63) Efter en markedsundersøgelse kan det konstateres, om en virksomhed, der leverer en central platformstjeneste, opfylder alle de overordnede kvalitative kriterier for at blive udpeget som gatekeeper. Den skal derefter i princippet opfylde alle de relevante forpligtelser, som er fastsat i denne forordning. Med hensyn til gatekeepere, der er udpeget af Kommissionen, og som forventes at have en fast og varig stilling på markedet inden for den nærmeste fremtid, bør Kommissionen kun pålægge de forpligtelser, der er nødvendige og passende for at forhindre, at den pågældende gatekeeper opnår en fast og varig stilling på markedet i forhold til sine aktiviteter. Med hensyn til nye gatekeepere bør Kommissionen tage hensyn til, at denne status i princippet er af midlertidig karakter, og det derfor bør afgøres på et givet tidspunkt, hvorvidt en sådan udbyder af centrale platformstjenester skal pålægges alle gatekeeperforpligtelser, fordi den har opnået en fast og varig stilling på markedet, eller hvorvidt betingelserne for udpegelse i sidste ende ikke er opfyldt, og at alle tidligere pålagte forpligtelser derfor bør tilsidesættes.
- (64) Kommissionen bør undersøge og vurdere, hvorvidt adfærdsrelaterede eller, hvis det er relevant, strukturelle foranstaltninger er berettigede for at sikre, at gatekeeperen ikke kan forpurre formålene med denne forordning ved systematisk ikke at opfylde en eller flere af forpligtelserne i denne forordning, som yderligere har styrket stillingen som gatekeeper. Dette vil f.eks. gøre sig gældende, hvis gatekeeperen er blevet større i det indre marked, hvis erhvervsbrugerenes og slutbrugernes afhængighed af gatekeeperens centrale platformstjenester er blevet større, i takt med at de er steget i antal, og

gatekeeperen drager nytte af sin mere varige stilling på markedet. Kommissionen bør derfor i sådanne tilfælde have beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, hvad enten de er adfærdsrelaterede eller strukturelle, under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Strukturelle foranstaltninger, såsom retlig, funktionel eller strukturel adskillelse, herunder frasalg af en virksomhed, eller dele deraf, kan kun pålægges, såfremt der ikke forefindes lige så effektive adfærdsregulerende foranstaltninger, eller såfremt en lige så effektiv adfærdsregulerende foranstaltning, ville være mere byrdefuld for den pågældende virksomhed end en strukturel foranstaltning. Ændringer i en virksomheds struktur som den var, før den systematiske manglende overholdelse blev konstateret, vil kun være proportional, hvis der er en betydelig risiko for, at denne systematiske manglende overholdelse følger af selve strukturen på den pågældende virksomhed.

- (65) Tjenesterne og praksis i forhold til centrale platformstjenester og markeder, hvor disse griber ind, kan hurtigt ændre sig og i betydeligt omfang. For at sikre at denne forordning altid er ajourført og er en effektiv og holistisk reguleringsmæssig respons på problemerne i forbindelse med gatekeepere, er det vigtigt, at der foretages en revision af listerne over centrale platformstjenester og forpligtelserne i denne forordning. Dette er særlig vigtigt for at sikre, at adfærd, der kan begrænse den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller er urimelig, bliver konstateret. Selv om det er vigtigt at foretage en regelmæssig revision, henset til den dynamiske og skiftende karakter i den digitale sektor, for at sikre retssikkerheden i forhold til de lovgivningsmæssige betingelser, bør samtlige revisioner foretages med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. Markedsundersøgelser bør også sikre, at Kommissionen har et solidt dokumentationsgrundlag for at kunne vurdere, hvorvidt den bør stille forslag om at ændre denne forordning for at udvide eller angive nærmere detaljer i listen over centrale platformstjenester. De bør ligeledes sikre, at Kommissionen har et solidt dokumentationsgrundlag for at kunne vurdere, hvorvidt den bør stille forslag om at ændre forpligtelserne i denne forordning, eller hvorvidt den bør vedtage en delegeret retsakt for at ajourføre sådanne forpligtelser.
- (66) I tilfælde af at gatekeepere udviser adfærd, der er urimelig, eller som begrænser den frie markedsadgang for de centrale platformstjenester, der allerede er udpeget i henhold til denne forordning, men uden at denne adfærd udtrykkeligt er omfattet af forpligtelserne, bør Kommissionen kunne ajourføre denne forordning gennem delegerede retsakter. Sådanne ajourføringer i form af delegerede retsakter bør være omfattet af samme undersøgelsesnorm og derfor underkastes en markedsundersøgelse. Kommissionen bør også anvende en foruddefineret norm til at identificere sådan adfærd. Denne retsstandard bør sikre, at den type forpligtelser, som gatekeepere til enhver tid kan blive stillet over for i henhold til denne forordning, er tilstrækkelig forudsigelige.
- (67) Hvis en gatekeeper, under en sag vedrørende manglende overholdelse eller en undersøgelse af systematisk manglende overholdelse, giver Kommissionen tilsagn, bør sidstnævnte kunne træffe en afgørelse om at gøre disse tilsagn bindende for den pågældende gatekeeper, hvis den finder, at tilsagnene sikrer effektiv overholdelse af forpligtelserne i denne forordning. Denne afgørelse bør også fastslå, at der ikke længere er grund til, at Kommissionen griber ind.
- (68) For at sikre effektiv gennemførelse og overholdelse af denne forordning bør Kommissionen have betydelige beføjelser til at undersøge, håndhæve og overvåge reglerne i denne forordning, samtidig med at det sikres, at den grundlæggende ret til at blive hørt og til aktindsigt i forbindelse med håndhævelsesforanstaltningerne

respekteres. Kommissionen bør også afhænde disse undersøgelsesbeføjelser med henblik på at gennemføre markedsundersøgelser for at ajourføre og revidere denne forordning.

- (69) Kommissionen bør have beføjelse til at anmode om de nødvendige oplysninger med henblik på nærværende forordning i hele Unionen. Kommissionen bør navnlig have adgang til relevante dokumenter, data, databaser, algoritmer og nødvendige oplysninger for at kunne iværksætte og foretage undersøgelser og føre tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i denne forordning, uanset hvem der er i besiddelse af de pågældende dokumenter, data eller oplysninger, og uanset deres form eller format, lagringsmedie eller det sted, hvor de opbevares.
- (70) Kommissionen bør kunne anmode virksomheder eller virksomhedssammenslutninger direkte om at fremlægge relevant dokumentation, data og information. Derudover bør Kommissionen kunne anmode om alle relevante oplysninger fra offentlige myndigheder, organer eller agenturer i medlemsstaten eller fra enhver fysisk person eller juridisk person i denne forordning. Når virksomheder efterkommer en afgørelse truffet af Kommissionen, har de pligt til at besvare faktuelle spørgsmål og udlevere dokumenter.
- (71) Kommissionen bør også tildeles beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser på stedet og til at kunne indhente udtalelser fra enhver person, der kan tænkes at være i besiddelse af nyttige oplysninger, og registrere den pågældende persons udtalelser.
- (72) Kommissionen bør kunne træffe de nødvendige foranstaltninger med hensyn til at føre tilsyn med den faktiske gennemførelse og overholdelse af forpligtelserne i denne forordning. Sådanne foranstaltninger bør omfatte Kommissionens mulighed for at udpege uafhængige eksterne eksperter såsom revisorer til at bistå Kommissionen i denne proces, herunder eventuelt fra uafhængige kompetente myndigheder, såsom data- og forbrugerbeskyttelsesmyndigheder.
- (73) Håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser bør kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Med henblik herpå bør bøder og tvangsbøder i det fornødne omfang også fastsættes for manglende overholdelse af forpligtelserne og brud på procedurereglerne i overensstemmelse med passende forældelsesfrister. Domstolen har fuld prøvelsesret med hensyn til bøder og tvangsbøder.
- (74) For at sikre en effektiv inddrivelse af bøder, der er pålagt virksomhedssammenslutninger for de overtrædelser, de har begået, er det nødvendigt at fastsætte, på hvilke vilkår Kommissionen kan kræve, at medlemmerne af sammenslutningen betaler bøden, hvis sammenslutningen ikke er solvent.
- (75) I forbindelse med procedurer, der gennemføres i henhold til denne forordning, bør de berørte virksomheder have ret til at blive hørt af Kommissionen, og de afgørelser, der træffes, bør gøres tilgængelige for et bredt publikum. Samtidig med at det sikres, at retten til god forvaltning og retten til et forsvar for de berørte virksomheder, og navnlig retten til aktindsigt og retten til at blive hørt, tilgodeses, er det nødvendigt at beskytte fortrolige oplysninger. Samtidig med at den fortrolige karakter af oplysninger respekteres, bør Kommissionen sikre, at alle oplysninger, der anvendes i forbindelse med afgørelsen, videregives i det omfang, at det giver adressaten for afgørelsen mulighed for at forstå de faktiske forhold og overvejelser, der førte til afgørelsen. Endelig kan bestemte forretningsdokumenter, såsom kommunikation mellem advokater og deres klienter, under visse betingelser betragtes som fortrolige, hvis de relevante betingelser er opfyldt.

- (76) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 3, 6, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 25 og 30 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182//2011³⁵.
- (77) Det rådgivende udvalg, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 182//2011, bør også afgive udtalelser om visse individuelle afgørelser, som Kommissionen har truffet i henhold til denne forordning. For at sikre åbne og rimelige markeder i den digitale sektor i hele Unionen, hvor der findes gatekeepere, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten delegeres til Kommissionen til supplerende af denne forordning. Der bør navnlig vedtages delegerede retsakter med hensyn til metoden til fastsættelse af de kvantitative tærskler for udpegelse af gatekeepere i henhold til denne forordning og med hensyn til ajourføringen af forpligtelserne i denne forordning, når Kommissionen på baggrund af en undersøgelse har konstateret, at der er behov for ajourføring af forpligtelserne til gribe ind over for praksis, der begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelig. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016³⁶. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (78) Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum evaluere denne forordning og nøje overvåge dens virkninger på den frie markedsadgang og rimeligheden af forretningsforhold i onlineplatformøkonomien, navnlig med henblik på at fastslå, om der er behov for ændringer i lyset af relevant teknologisk eller kommerciel udvikling. Denne evaluering bør omfatte en løbende gennemgang af listen med centrale platformstjenester og forpligtelserne for gatekeepere samt håndhævelse af disse for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige. For at få et bredt overblik over udviklingen i sektoren bør evalueringen tage hensyn til medlemsstaternes og de relevante interessenters erfaringer. Kommissionen kan også i denne henseende tage hensyn til udtalelser og rapporter, som den forelægges af Observationscenter for Onlineplatformøkonomien, der blev oprettet første gang ved Kommissionens afgørelse C(2018) 2393 af 26. april 2018. Efter evalueringen bør Kommissionen træffe passende foranstaltninger. Kommissionen bør opretholde et højt beskyttelsesniveau og respekt for de fælles EU-rettigheder og værdier, navnlig ligestilling og ikkeforskelsbehandling, som en målsætning ved vurdering og gennemgang af praksis og forpligtelserne i denne forordning.
- (79) Formålet med denne forordning er at sikre en åben og retfærdig digital sektor i almindelighed og centrale platformstjenester i særdeleshed med henblik på at fremme innovation, digitale produkters og tjenesters høje kvalitet, fair og konkurrencedygtige priser samt en høj kvalitet og valgmuligheder for slutbrugerne i den digitale sektor. Dette kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan kun opnås

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁶ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

fuldt ud på EU-plan på grund af gatekeepernes forretningsmodel og virksomhed samt omfanget og virkningerne af deres virksomhed. EU kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål.

I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender, særlig artikel 16, 47 og 50 heri. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper — VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter harmoniserede regler, der sikrer åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor i hele Unionen, hvor der findes gatekeepere.
2. Denne forordning finder anvendelse på centrale platformstjenester, der leveres eller udbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, der er etableret i Unionen, eller slutbrugere, der er etableret eller befinder sig i Unionen, uanset gatekeepernes etableringssted eller bopæl, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på markeder, der:
 - a) vedrører elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972³⁷
 - b) vedrører elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2018/1972, bortset fra dem, der vedrører interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), litra b), i nævnte direktiv.
4. For så vidt angår interpersonelle kommunikationstjenester berører denne forordning ikke de beføjelser og opgaver, der tillægges de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i medfør af artikel 61 i direktiv (EU) 2018/1972.
5. Medlemsstaterne må ikke pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser gennem love eller administrative bestemmelser med henblik på at sikre åbne og retfærdige markeder. Dette berører ikke regler, der forfølger andre legitime samfundsinteresser i overensstemmelse med EU-retten. Der er navnlig intet i denne forordning, der er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, herunder udbydere af centrale platformstjenester, forpligtelser, som er forenelige med EU-retten, når disse forpligtelser ikke er knyttet til de relevante virksomheders status som gatekeeper som omhandlet i denne forordning, med henblik på at beskytte forbrugerne eller bekæmpe illoyal konkurrence.

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

6. Denne forordning gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 101 og 102 i TEUF. Den gælder ligeledes med forbehold af: nationale regler, der forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, beslutninger inden for virksomhedssammenslutninger, samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling, nationale konkurrenceregler, der forbyder andre former for ensidig adfærd, for så vidt som de anvendes på andre virksomheder end gatekeepere eller indebærer, at gatekeepere pålægges yderligere forpligtelser, Rådets forordning (EF) nr. 139/2004³⁸ og nationale regler om fusionskontrol, forordning (EU) 2019/1150 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)/³⁹.
7. De nationale myndigheder træffer ikke afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen om og koordinerer deres håndhævelsesforanstaltninger.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- 1) "gatekeeper": udbyder af centrale platformstjenester, der er udpeget i henhold til artikel 3
- 2) "central platformstjeneste": en af følgende:
 - a) onlineformidlingstjenester
 - b) onlinesøgemaskiner
 - c) sociale onlinenetværkstjenester
 - d) videodelingsplatformstjenester
 - e) nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester
 - f) styresystemer
 - g) cloud computing-tjenester
 - h) reklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der leveres af en udbyder af en af de centrale platformstjenester, som er anført i litra a)-g)
- 3) "informationssamfundstjeneste": en tjeneste som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535
- 4) "den digitale sektor": sektoren for produkter og tjenester, der leveres ved hjælp af eller via informationssamfundstjenester
- 5) "onlineformidlingstjenester": tjenester som defineret i artikel 2, nr. 2 i EU) 2019/1150
- 6) "onlinesøgemaskine": digital tjeneste som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2019/1150

³⁸ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("EF-fusionsforordningen") (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../.. – forslag til et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og ændring af direktiv 2000/31/EF.

- 7) "social onlinenetværkstjeneste": platform, der gør det muligt for slutbrugere at tilslutte sig, dele, opdage og kommunikere med hinanden på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger
- 8) "videodelingsplatformstjeneste": tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv (EU) 2010/13⁴⁰
- 9) "nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste": tjeneste som defineret i artikel 7, stk. 2, i direktiv (EU) 2018/1972
- 10) "styresystem": systemsoftware, der styrer hardwarens eller softwarens grundlæggende funktioner og gør det muligt for softwareapplikationer at køre på det
- 11) "cloud computing-tjenester": tjeneste som defineret i artikel 4, nr. 19, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148⁴¹
- 12) "softwareapplikationsbutikker": type onlineformidlingstjenester, der fokuserer på softwareapplikationer som det formidlede produkt eller den formidlede tjeneste
- 13) "softwareapplikation": ethvert digitalt produkt eller enhver digital tjeneste, der kører på et styresystem
- 14) "accessorisk tjeneste": tjenester, der leveres i forbindelse med eller sammen med centrale platformstjenester, herunder betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 3), og tekniske tjenester, der understøtter levering af betalingstjenester som defineret i artikel 3, litra j), i direktiv (EU) 2015/2366, opfyldelses-, identifikations- eller reklametjenester
- 15) "identifikationstjeneste": type hjælpetjenester, der muliggør enhver form for verifikation af identiteten af slutbrugere eller erhvervsbrugere, uanset hvilken teknologi der anvendes
- 16) "slutbruger": enhver fysisk eller juridisk person, der anvender andre centrale platformstjenester end erhvervsbrugere
- 17) "erhvervsbruger": enhver fysisk eller juridisk person, der benytter centrale platformstjenester erhvervsmæssigt eller professionelt med henblik på eller i forbindelse med levering af varer eller tjenesteydelser til slutbrugere
- 18) "rangordning": den relative fremtrædende placering af de varer eller tjenesteydelser, der tilbydes via onlineformidlingstjenester eller sociale onlinenetværkstjenester, eller den relevans, som onlinesøgemaskiner tildeler søgeresultater, som de præsenteres, opstilles eller kommunikerer af henholdsvis udbydere af onlineformidlingstjenester eller sociale onlinenetværkstjenester eller udbydere af onlinesøgemaskiner, uanset hvilke teknologiske midler der anvendes til en sådan præsentation, opstilling eller kommunikation
- 19) "data": enhver digital repræsentation af handlinger, kendsgerninger eller oplysninger og enhver samling af sådanne handlinger, kendsgerninger eller oplysninger, herunder i form af lyd- eller videooptagelser eller audiovisuelle optagelser

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

- 20) "personoplysninger": personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 21) "andre data end personoplysninger": andre data end personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1, i forordning (EU) 2016/679
- 22) "virksomhed": alle tilknyttede virksomheder eller forbundne virksomheder, der udgør en koncern gennem en andens direkte eller indirekte kontrol med en virksomhed, og som udøver en økonomisk aktivitet, uanset deres retlige status og finansieringsmåde
- 23) "kontrol": muligheden for at udøve afgørende indflydelse på en virksomhed som defineret i forordning (EU) nr. 139/2004.

Kapitel II

Gatekeepere

Artikel 3

Udpegelse af gatekeepere

1. En udbyder af centrale platformstjenester udpeges som gatekeeper, hvis:
 - a) den har en betydelig indvirkning på det indre marked
 - b) den driver en central platformstjeneste, der fungerer som en vigtig portal for erhvervsbrugere med henblik på at nå ud til slutbrugerne og
 - c) den har en stærk og varig position for sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan position i nær fremtid.
2. En udbyder af centrale platformstjenester anses for at opfylde:
 - a) kravet i stk. 1, litra a), hvis den virksomhed, den tilhører, har en årlig EØS-omsætning på mindst 6,5 mia. EUR i de seneste tre regnskabsår, eller hvis den gennemsnitlige markeds kapitalisering eller aktivernes og passivernes markedsværdi i den virksomhed, den tilhører, beløb sig til mindst 65 mia. EUR i det seneste regnskabsår, og den leverer en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater
 - b) kravet i stk. 1, litra b), når den leverer en central platformstjeneste med mere end 45 mio. månedlige aktive slutbrugere, der er etableret eller beliggende i EU, og mere end 10 000 årlige, aktive erhvervsbrugere, der er etableret i EU, i det seneste regnskabsår.

Med henblik på første afsnit henviser månedlige aktive slutbrugere til det gennemsnitlige antal månedlige aktive slutbrugere i størstedelen af det seneste regnskabsår
 - c) kravet i stk. 1, litra c), når tærsklerne i litra b) er nået i hvert af de seneste tre regnskabsår.
3. Hvis en udbyder af centrale platformstjenester når alle tærsklerne i stk. 2, underretter den Kommissionen herom senest tre måneder efter, at disse tærskler er nået, og giver den de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Underretningen skal indeholde de relevante oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, for hver af udbyderens centrale

platformstjenester, der når tærsklerne i stk. 2, litra b). Underretningen ajourføres, når andre centrale platformstjenester hver især når tærsklerne i stk. 2, litra b).

Hvis en relevant udbyder af centrale platformstjenester undlader at anmelde de krævede oplysninger i henhold til dette stykke, forhindrer det ikke Kommissionen i til enhver tid at udpege disse udbydere som gatekeepere, jf. stk. 4.

4. Kommissionen udpeger uden unødigt forsinkelse og senest 60 dage efter modtagelsen af de i stk. 4 omhandlede fuldstændige oplysninger udbyderen af centrale platformstjenester, der har nået alle tærsklerne i stk. 2, som gatekeeper, medmindre denne udbyder med sin underretning fremlægger tilstrækkeligt underbyggede argumenter til at påvise, at udbyderen under de omstændigheder, hvorunder den relevante centrale platformstjeneste fungerer, og under hensyntagen til de i stk. 6 anførte elementer ikke opfylder kravene i stk. 1.

Hvis gatekeeperen fremlægger sådanne tilstrækkeligt underbyggede argumenter til at påvise, at den ikke opfylder kravene i stk. 1, anvender Kommissionen stk. 6 til at vurdere, om kriterierne i stk. 1 er opfyldt.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på at præcisere metoden til at fastslå, om de kvantitative tærskler i stk. 2 er nået, og til regelmæssigt at tilpasse dem til markedsudviklingen og den teknologiske udvikling, hvor det er nødvendigt, navnlig for så vidt angår tærsklen i stk. 2, litra a).
6. Kommissionen kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 15 identificere enhver udbyder af centrale platformstjenester som gatekeeper, når denne opfylder hvert af kravene i stk. 1, men ikke har nået hver af tærsklerne i stk. 2 eller har fremlagt tilstrækkeligt underbyggede argumenter i overensstemmelse med stk. 4.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til følgende elementer:

- a) størrelsen af leverandøren af centrale platformstjenester, herunder omsætning og markeds kapitalisering, aktiviteter og position
- b) antallet af erhvervsbrugere, der afhænger af den centrale platformstjeneste for at nå ud til slutbrugerne, og antallet af slutbrugere
- c) adgangsbarrierer som følge af netværkseffekter og datadrevne fordele, navnlig i forbindelse med udbyderens adgang til og indsamling af personoplysninger og andre data eller analysekapacitet
- d) stordriftsfordele, som udbyderen drager fordel af, herunder med hensyn til data
- e) fastlåsning af erhvervsbrugere eller slutbrugere
- f) andre strukturelle markeds karakteristika.

Når Kommissionen foretager sin vurdering, tager den hensyn til den forventede udvikling i disse elementer.

Hvis udbyderen af en central platformstjeneste, der har nået de kvantitative tærskler i stk. 2, på en væsentlig måde undlader at efterkomme de undersøgelsesforanstaltninger, som Kommissionen har pålagt, og den manglende overholdelse varer ved, efter at udbyderen er blevet opfordret til at overholde bestemmelserne inden for en rimelig frist og til at fremsætte bemærkninger, har Kommissionen ret til at udpege denne udbyder som gatekeeper.

Hvis udbyderen af en central platformstjeneste, der ikke har nået de kvantitative tærskler i stk. 2, på en væsentlig måde undlader at efterkomme de undersøgelsesforanstaltninger, som Kommissionen har pålagt, og den manglende overholdelse varer ved, efter at udbyderen er blevet opfordret til at overholde bestemmelserne inden for en rimelig frist og fremsætte bemærkninger, har Kommissionen ret til at udpege denne udbyder som gatekeeper på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

7. For hver gatekeeper, der identificeres i henhold til stk. 4 eller 6, identificerer Kommissionen den relevante virksomhed, som den tilhører, og angiver de relevante centrale platformstjenester, der leveres inden for samme virksomhed, og som hver især fungerer som en vigtig platform for erhvervsbrugere med henblik på at nå frem til slutbrugere, jf. stk. 1, litra b).
8. Gatekeeperen skal overholde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, senest seks måneder efter, at en central platformstjeneste er blevet opført på listen i henhold til nærværende artikels stk. 7.

Artikel 4

Revision af gatekeepernes status

1. Kommissionen kan på anmodning eller på eget initiativ til enhver tid genoverveje, ændre eller ophæve en afgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 3, af en af følgende grunde:
 - a) hvis de faktiske forhold ændrer sig med hensyn til et punkt, der var væsentligt for afgørelsen
 - b) hvis afgørelsen bygger på ufuldstændige, urigtige eller forvanskede oplysninger fra parterne.
2. Kommissionen vurderer regelmæssigt og mindst hvert andet år, om de udpegede gatekeepere fortsat opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, eller om nye udbydere af centrale platformstjenester opfylder disse krav. Ved den regelmæssige revision skal det også undersøges, om gatekeepernes liste over berørte centrale platformstjenester skal justeres.

Hvis Kommissionen på grundlag af denne gennemgang i henhold til første afsnit finder, at de forhold, som lå til grund for udpegelsen af udbydere af centrale platformstjenester som gatekeepere, har ændret sig, vedtager den en tilsvarende afgørelse.
3. Kommissionen offentliggør og ajourfører løbende listen over gatekeepere og listen over de centrale platformstjenester, for hvilke de løbende skal opfylde forpligtelserne i artikel 5 og 6.

Kapitel III

Gatekeeperes praksis, der begrænser den frie markedsadgang eller er urimelig

Artikel 5

Forpligtelser for gatekeepere

For hver af sine centrale platformstjenester, der er identificeret i henhold til artikel 3, stk. 7, skal en gatekeeper:

- a) afholde sig fra at kombinere personoplysninger fra disse centrale platformstjenester med personoplysninger fra andre tjenester, der tilbydes af gatekeeperen, eller med personoplysninger fra tredjepartstjenester, og fra at tilmelde slutbrugeren andre tjenester hos gatekeeperen for at kombinere personoplysninger, medmindre slutbrugeren er blevet præsenteret for det specifikke valg og har givet samtykke i henhold til forordning (EU) 2016/679
- b) give erhvervsbrugere mulighed for at tilbyde de samme produkter eller tjenester til slutbrugere gennem tredjeparters onlineformidlingstjenester til priser eller på betingelser, der er forskellige fra dem, der tilbydes gennem gatekeeperens onlineformidlingstjenester
- c) give erhvervsbrugere mulighed for at fremsætte tilbud til slutbrugere, de har fået via den centrale platformstjeneste, og indgå kontrakter med disse slutbrugere, uanset om de til dette formål anvender gatekeeperens centrale platformstjenester eller ej, og give slutbrugerne mulighed for via gatekeeperens centrale platformstjenester at få adgang til og anvende indhold, abonnementer, funktioner eller andre elementer ved hjælp af en erhvervsbrugers softwareapplikation i tilfælde, hvorslutbrugeren har erhvervet disse elementer fra den relevante erhvervsbruger uden brug af gatekeeperens centrale platformstjenester
- d) afholde sig fra at forhindre eller begrænse erhvervsbrugere i at tage spørgsmål op over for en hvilken som helst relevant offentlig myndighed vedrørende enhver praksis hos gatekeepere
- e) afholde sig fra at kræve, at erhvervsbrugere anvender, tilbyder eller interagerer med en identifikationstjeneste hos gatekeeperen i forbindelse med tjenester, der udbydes af erhvervsbrugere, som anvender den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester
- f) undlade at kræve, at erhvervsbrugere eller slutbrugere abonnerer på eller lader sig registrere hos andre centrale platformstjenester, der er identificeret i henhold til artikel 3, eller som har nået tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), som en betingelse for at få adgang til, tilmelde sig eller registrere sig i en af deres centrale platformstjenester, der er identificeret i henhold til nævnte artikel
- g) på anmodning give annoncører og udgivere, som den leverer reklametjenester til, oplysninger om den pris, som annoncøren og udgiveren betaler, samt det beløb eller vederlag, der betales til udgiveren, for udgivelse af en bestemt annonce og for hver af de relevante reklametjenester, der leveres af gatekeeperen.

Artikel 6

Forpligtelser for gatekeepere, som kan blive yderligere præciseret

1. For hver af sine centrale platformstjenester, der er identificeret i henhold til artikel 3, stk. 7, skal en gatekeeper:
 - a) afholde sig fra i konkurrence med erhvervsbrugere at anvende data, der ikke er offentligt tilgængelige, og som genereres gennem aktiviteter, der udføres af disse erhvervsbrugere, herunder disse erhvervsbrugeres slutbrugere, af dens centrale platformstjenester eller leveres af disse erhvervsbrugere af dens centrale platformstjenester eller af disse erhvervsbrugeres slutbrugere
 - b) give slutbrugerne mulighed for at afinstallere præinstallerede softwareapplikationer på deres centrale platformstjenester, uden at dette berører en gatekeepers mulighed for at begrænse en sådan afinstallation i forbindelse med softwareapplikationer, der er væsentlige for styresystemets eller udstyrets funktion, og som tredjeparter teknisk ikke kan tilbyde individuelt
 - c) gøre det muligt at installere og anvende tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, der anvender eller interagerer med den pågældende gatekeepers styresystemer, og gøre det muligt at tilgå disse softwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ved hjælp af andre metoder end den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester. Gatekeeperen må ikke forhindres i at træffe forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre, at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke bringer integriteten af hardwaren eller styresystemet, der stilles til rådighed af gatekeeperen, i fare
 - d) afholde sig fra at behandle rangordningstjenester og -produkter, der tilbydes af gatekeeperen selv eller af en tredjepart, som tilhører samme virksomhed, mere gunstigt end tilsvarende tjenester eller produkter fra tredjeparter, og anvende retfærdige og ikkediskriminerende betingelser for en sådan rangordning
 - e) afholde sig fra ad teknisk vej at begrænse slutbrugernes mulighed for at skifte mellem og abonnere på forskellige softwareapplikationer og -tjenester, der skal tilgås via gatekeeperens styresystem, herunder med hensyn til slutbrugernes valg af internetudbyder
 - f) give erhvervsbrugere og udbydere af accessoriske tjenester adgang til og interoperabilitet med de samme styresystemer, hardware- eller softwarefunktioner, der er tilgængelige eller anvendes i gatekeeperens levering af eventuelle accessoriske tjenester
 - g) efter anmodning og gratis give annoncører og udgivere adgang til gatekeeperens værktøjer til resultatmåling og de oplysninger, der er nødvendige for, at annoncører og udgivere kan foretage deres egen uafhængige verifikation af annoncefortegnelsen
 - h) sikre effektiv portabilitet af data, der genereres gennem en erhvervsbrugers eller en slutbrugers aktivitet, og navnlig stille værktøjer til rådighed for slutbrugerne for at lette udøvelsen af dataportabilitet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, herunder ved at give løbende adgang i realtid
 - i) give erhvervsbrugere eller tredjeparter, der er godkendt af en erhvervsbruger, gratis adgang til effektive og kontinuerlige realtidsdata af høj kvalitet og

mulighed for at anvende aggregerede eller ikke-aggregerede data, som leveres eller genereres i forbindelse med anvendelsen af de relevante centrale platformstjenester af de erhvervsbrugere og slutbrugere, der beskæftiger sig med de produkter eller tjenester, som leveres af disse erhvervsbrugere kun give adgang til og mulighed for at anvende personoplysninger, hvis de er direkte forbundet med slutbrugers anvendelse af de produkter eller tjenester, der tilbydes af den relevante erhvervsbruger gennem den relevante centrale platformstjeneste, og når slutbrugeren vælger en sådan deling med samtykke i henhold til forordning (EU) 2016/679

- j) efter anmodning give tredjepartsudbydere af onlinesøgemaskiner adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår til at rangordne, søge, klikke på og se data i forbindelse med gratis og betalt søgning genereret af slutbrugere på gatekeeperens onlinesøgemaskiner, med forbehold af anonymisering med hensyn til at søge i, klikke på og se data, der udgør personoplysninger
 - k) anvende retfærdige og ikkediskriminerende generelle betingelser for adgang for erhvervsbrugere til sin softwareapplikationsbutik, der er udpeget i henhold til artikel 3 i denne forordning.
2. Med henblik på stk. 1, litra a), omfatter data, der ikke er offentligt tilgængelige, alle aggregerede og ikke-aggregerede data genereret af erhvervsbrugere, som kan udledes af eller indsamles gennem erhvervsbrugers eller deres kunders kommercielle aktiviteter på gatekeeperens centrale platformstjenester.

Artikel 7

Overholdelse af forpligtelser for gatekeepere

1. De foranstaltninger, der gennemføres af gatekeeperen for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, skal være effektive med hensyn til at nå målet med den relevante forpligtelse. Gatekeeperen sikrer, at disse foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt med lovgivningen om cybersikkerhed, forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed.
2. Hvis Kommissionen finder, at de foranstaltninger, som gatekeeperen har til hensigt at gennemføre i henhold til stk. 1 eller har gennemført, ikke sikrer en effektiv overholdelse af de relevante forpligtelser i artikel 6, kan den ved en afgørelse specificere de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper skal gennemføre. Kommissionen vedtager en sådan afgørelse senest seks måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 18.
3. Stk. 2 i denne artikel berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 25, 26 og 27.
4. Med henblik på vedtagelse af afgørelsen i henhold til stk. 2 meddeler Kommissionen sine foreløbige resultater senest tre måneder efter indledningen af proceduren. I de foreløbige resultater redegør Kommissionen for de foranstaltninger, den overvejer at træffe, eller den mener, at udbyderen af de pågældende centrale platformstjenester bør træffe for effektivt at imødekomme de foreløbige resultater.
5. Ved præciseringen af foranstaltningerne i stk. 2 sikrer Kommissionen, at foranstaltningerne er effektive med hensyn til at nå målene for den relevante forpligtelse og står i et rimeligt forhold til gatekeeperens og den relevante tjeneres særlige forhold.

6. Med henblik på at præcisere forpligtelserne i henhold til artikel 6, stk. 1, litra j) og k), vurderer Kommissionen også, om de påtænkte eller gennemførte foranstaltninger sikrer, at der ikke fortsat er nogen ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og at foranstaltningerne ikke i sig selv giver gatekeeperen en fordel, der står i misforhold til den tjeneste, som gatekeeperen leverer til erhvervsbrugere.
7. En gatekeeper kan anmode om indledning af procedurer i henhold til artikel 18, således at Kommissionen kan afgøre, om de foranstaltninger, som gatekeeperen har til hensigt at gennemføre eller har gennemført i henhold til artikel 6, er effektive med hensyn til at nå målet for den relevante forpligtelse under de specifikke omstændigheder. En gatekeeper kan sammen med sin anmodning afgive en begrundet erklæring med en detaljeret forklaring af, hvorfor de foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre eller har gennemført, under de specifikke omstændigheder er effektive med hensyn til at nå målet med den relevante forpligtelse.

Artikel 8 Suspension

1. Kommissionen kan efter begrundet anmodning fra gatekeeperen undtagelsesvis helt eller delvist suspendere en specifik forpligtelse, der er fastsat i artikel 5 og 6, for en central platformstjeneste ved en afgørelse vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, hvis gatekeeperen påviser, at overholdelsen af denne specifikke forpligtelse på grund af ekstraordinære omstændigheder, som ligger uden for gatekeepernes kontrol, vil bringe den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens virksomhed i Unionen i fare, og kun i det omfang, det er nødvendigt for at imødegå en sådan trussel. Kommissionen sigter mod at vedtage afgørelsen om suspension hurtigst muligt og senest 3 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning.
2. Hvis suspensionen indrømmes i henhold til stk. 1, tager Kommissionen sin afgørelse om suspension op til fornyet overvejelse hvert år. Efter en sådan fornyet overvejelse ophæver Kommissionen enten suspensionen eller træffer afgørelse om, at betingelserne i stk. 1 fortsat er opfyldt.
3. Kommissionen kan efter begrundet anmodning fra en gatekeeper midlertidigt suspendere anvendelsen af den relevante forpligtelse på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede forud for afgørelsen i henhold til stk. 1.

Ved vurderingen af anmodningen tager Kommissionen navnlig hensyn til, hvilken indvirkning overholdelsen af den specifikke forpligtelse vil have på den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens virksomhed i Unionen samt på tredjeparter. Suspensionen kan gøres betinget af betingelser og forpligtelser, som fastsættes af Kommissionen for at sikre en rimelig balance mellem disse interesser og denne forordnings mål. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

Artikel 9 Fritagelse begrundet i tvingende almene hensyn

1. Kommissionen kan efter begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ ved en afgørelse vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, helt eller delvis fritage gatekeeperen fra en specifik forpligtelse, jf. artikel 5 og 6, i

forbindelse med en individuel central platformstjeneste, der er identificeret i henhold til artikel 3, stk. 7, hvis en sådan fritagelse er berettiget af de grunde, der er anført i nærværende artikels stk. 2. Kommissionen vedtager afgørelsen om fritagelse senest 3 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning.

2. En fritagelse i henhold til stk. 1 kan kun indrømmes af følgende grunde:
 - a) den offentlige sædelighed
 - b) folkesundheden
 - c) den offentlige sikkerhed.
3. Kommissionen kan efter begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ midlertidigt suspendere anvendelsen af den relevante forpligtelse på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede inden afgørelsen i henhold til stk. 1.

Ved vurderingen af anmodningen tager Kommissionen navnlig hensyn til konsekvenserne af opfyldelsen af den specifikke forpligtelse af de i stk. 2 omhandlede grunde samt virkningerne for den berørte gatekeeper og for tredjeparter. Suspensionen kan gøres betinget af betingelser og forpligtelser, som fastsættes af Kommissionen for at sikre en rimelig balance mellem de mål, der forfølges med begrundelsen i stk. 2, og målene i denne forordning. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

Artikel 10

Ajourføringsforpligtelser for gatekeepere

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at ajourføre de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, hvis den på grundlag af en markedsundersøgelse i henhold til artikel 17 har konstateret, at der er behov for nye forpligtelser vedrørende praksis, som begrænser centrale platformstjenesters konkurrence på markedet eller er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af forpligtelserne i artikel 5 og 6.
1. En praksis som omhandlet i stk. 1 anses for at være urimelig eller begrænse centrale platformstjenesters frie markedsadgang, hvis:
 - a) der er en ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og gatekeeperen opnår en fordel fra erhvervsbrugere, der ikke står i forhold til den tjeneste, som gatekeeperen leverer til erhvervsbrugere eller
 - b) den frie markedsadgang svækkes som følge af en sådan praksis fra gatekeeperes side.

Artikel 11

Antiomgåelse

1. En gatekeeper sikrer, at forpligtelserne i artikel 5 og 6 opfyldes fuldt ud og effektivt. Selv om forpligtelserne i artikel 5 og 6 finder anvendelse på centrale platformstjenester, der er udpeget i henhold til artikel 3, må deres gennemførelse ikke undermineres af nogen adfærd fra den virksomhed, som gatekeeperen tilhører, uanset om denne adfærd er af kontraktmæssig, kommerciel, teknisk eller anden art.

2. Hvis der kræves samtykke til indsamling og behandling af personoplysninger for at sikre overholdelse af denne forordning, tager en gatekeeper de nødvendige skridt til enten at sætte erhvervsbrugere i stand til direkte at indhente det krævede samtykke til behandling af disse data, hvis det kræves i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF, eller til at overholde Unionens regler og principper om databeskyttelse og privatlivets fred på andre måder, herunder ved at give erhvervsbrugere adgang til behørigt anonymiserede data, hvor det er relevant. Gatekeeperen må ikke gøre erhvervsbrugerens indhentning af dette samtykke mere byrdefuld end for sine egne tjenester.
3. En gatekeeper må ikke forringe betingelserne for eller kvaliteten af nogen af de centrale platformstjenester, der leveres til erhvervsbrugere eller slutbrugere, som benytter sig af de rettigheder eller valg, der er fastsat i artikel 5 og 6, eller gøre udøvelsen af disse rettigheder eller valgmuligheder urimeligt vanskelig.

Artikel 12

Forpligtelse til at informere om fusioner

1. En gatekeeper underretter Kommissionen om enhver påtænkt fusion som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, der involverer en anden udbyder af centrale platformstjenester eller andre tjenester, som leveres i den digitale sektor, uanset om den er anmeldt til en EU-konkurrencemyndighed i henhold til forordning (EF) nr. 139/2004 eller til en kompetent national konkurrencemyndighed i henhold til nationale fusionsregler.

En gatekeeper anmelder en sådan fusion til Kommissionen, før den gennemføres, og så snart fusionsaftalen er indgået, overtagelsestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.
2. Anmeldelsen i henhold til stk. 1 skal for så vidt angår opkøbsmålene som minimum indeholde en beskrivelse af deres årlige EØS-omsætning og årlige omsætning på verdensplan, for alle relevante centrale platformstjenester deres respektive årlige EØS-omsætning, antallet af årlige aktive erhvervsbrugere og antallet af månedlige aktive slutbrugere samt begrundelsen for den planlagte fusion.
3. Hvis yderligere centrale platformstjenester efter en fusion som omhandlet i stk. 1 hver især opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), underretter den pågældende gatekeeper Kommissionen herom senest tre måneder efter gennemførelsen af fusionen og giver Kommissionen de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Artikel 13

Forpligtelse til revision

Senest seks måneder efter sin udpegelse i henhold til artikel 3 forelægger en gatekeeper Kommissionen en uafhængigt revideret beskrivelse af eventuelle teknikker til profilering af forbrugere, som gatekeeperen anvender på eller på tværs af sine centrale platformstjenester, der er identificeret i henhold til artikel 3. Denne beskrivelse ajourføres mindst en gang om året.

Kapitel IV

Markedsundersøgelse

Artikel 14

Indledning af en markedsundersøgelse

1. Når Kommissionen har til hensigt at gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 15, 16 og 17, vedtager den en afgørelse om at indlede en markedsundersøgelse.
2. Afgørelsen om at indlede undersøgelsen skal angive:
 - a) datoen for indledningen af undersøgelsen
 - b) beskrivelse af det spørgsmål, som undersøgelsen vedrører
 - c) formålet med undersøgelsen.
3. Kommissionen kan genoptage en markedsundersøgelse, som den har afsluttet, hvis:
 - a) de faktiske forhold ændrer sig med hensyn til et punkt, der var væsentligt for afgørelsen
 - b) afgørelsen byggede på ufuldstændige, urigtige eller forvanskede oplysninger fra de berørte virksomheder.

Artikel 15

Markedsundersøgelse med henblik på udpegelse af gatekeepere

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en udbyder af centrale platformstjenester bør udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 6, eller med henblik på at identificere centrale platformstjenester for en gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 7. Den bestræber sig på at afslutte sin undersøgelse ved at vedtage en afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, senest tolv måneder efter indledningen af markedsundersøgelsen.
2. I forbindelse med en markedsundersøgelse i henhold til stk. 1 bestræber Kommissionen sig på at meddele sine foreløbige resultater til udbyderen af de pågældende centrale platformstjenester senest seks måneder efter indledningen af undersøgelsen. I de foreløbige undersøgelsesresultater redegør Kommissionen for, om den mener, at udbyderen af centrale platformstjenester midlertidigt bør udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 6.
3. Hvis udbyderen af centrale platformstjenester har nået tærsklerne i artikel 3, stk. 2, men har fremsat væsentligt underbyggede argumenter i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, bestræber Kommissionen sig på at afslutte markedsundersøgelsen senest fem måneder efter indledningen af markedsundersøgelsen ved en afgørelse i henhold til stk. 1. I så fald bestræber Kommissionen sig på at meddele sine foreløbige resultater i henhold til stk. 2 til udbyderen af centrale platformstjenester senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen.
4. Når Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 6, udpeger en udbyder af centrale platformstjenester, som endnu ikke har en stærk og varig position i sine aktiviteter, men det kan forventes, at den vil opnå en sådan position i nær fremtid, som

gatekeeper, erklærer den, at kun forpligtelserne i artikel 5, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra e), f), h) og i), som angivet i udpegelsesafgørelsen finder anvendelse på den pågældende gatekeeper. Kommissionen erklærer kun de forpligtelser, der er hensigtsmæssige og nødvendige for at forhindre, at den pågældende gatekeeper ved hjælp af urimelige midler opnår en stærk og varig position i sine aktiviteter, gældende. Kommissionen tager udpegelsen op til fornyet overvejelse efter proceduren i artikel 4.

Artikel 16

Markedsundersøgelse af systematisk manglende overholdelse

1. Hvis markedsundersøgelsen viser, at en gatekeeper systematisk har overtrådt forpligtelserne i artikel 5 og 6 og yderligere har styrket eller udvidet sin gatekeeperposition i forhold til de karakteristika, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, kan Kommissionen ved afgørelse vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, pålægge en sådan gatekeeper enhver adfærdsregulerende eller strukturel foranstaltning, der står i rimeligt forhold til den begåede overtrædelse og er nødvendig for at sikre overholdelse af denne forordning. Kommissionen afslutter sin undersøgelse med vedtagelsen af en afgørelse senest tolv måneder efter indledningen af markedsundersøgelsen.
2. Kommissionen kan kun pålægge strukturelle foranstaltninger i henhold til stk. 1, enten såfremt der ikke forefindes lige så effektive adfærdsregulerende foranstaltninger, eller såfremt en lige så effektiv adfærdsregulerende foranstaltning ville være mere byrdefuld for den pågældende gatekeeper end en strukturel foranstaltning.
3. En gatekeeper anses for systematisk at have undladt at overholde forpligtelserne i artikel 5 og 6, hvis Kommissionen har udstedt mindst tre afgørelser om manglende overholdelse eller bødef afgørelser i henhold til henholdsvis artikel 25 og 26 over for en gatekeeper i forbindelse med en af dennes centrale platformstjenester inden for en periode på fem år forud for vedtagelsen af afgørelsen om at indlede en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse i henhold til denne artikel.
4. En gatekeeper anses for at have styrket eller udvidet sin gatekeeperposition yderligere i forhold til de i artikel 3, stk. 1, omhandlede karakteristika, hvis dens indvirkning på det indre marked er blevet yderligere øget, dens betydning som portal for erhvervsbrugere med henblik på at nå ud til slutbrugerne er steget yderligere, eller gatekeeperen har en yderligere styrket og varig position i sine aktiviteter.
5. Kommissionen meddeler sine indsigelser til den berørte gatekeeper senest seks måneder efter indledningen af undersøgelsen. Kommissionen redegør i sine indsigelser for, om den foreløbigt mener, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og hvilke afhjælpende foranstaltninger den foreløbigt anser for nødvendige og forholdsmæssige.
6. Kommissionen kan når som helst i løbet af markedsundersøgelsen forlænge dens varighed, hvis forlængelsen er berettiget af objektive grunde og står i et rimeligt forhold til formålet. Forlængelsen kan finde anvendelse på den frist, inden for hvilken Kommissionen skal fremsætte sine indsigelser, eller fristen for vedtagelse af den endelige afgørelse. Den samlede varighed af en forlængelse eller forlængelser i henhold til dette stykke må ikke overstige seks måneder. Kommissionen kan tage hensyn til forpligtelser i henhold til artikel 23 og gøre dem bindende i sin afgørelse.

Artikel 17
Markedsundersøgelse af nye tjenester og ny praksis

Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en eller flere tjenester inden for den digitale sektor bør føjes til listen over centrale platformstjenester, eller afdække typer af praksis, der kan begrænse centrale platformstjenesters frie markedsadgang eller være urimelige, og som ikke effektivt er omfattet af denne forordning. Den udarbejder en offentlig rapport senest 24 måneder efter indledningen af markedsundersøgelsen.

Hvis det er relevant, skal rapporten:

- a) ledsages af et forslag om ændring af denne forordning med henblik på at medtage yderligere tjenester i den digitale sektor på listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2)
- b) ledsages af en delegeret retsakt om ændring af artikel 5 eller 6, jf. artikel 10.

Kapitel V

Undersøgelses-, håndhævelses- og overvågningsbeføjelser

Artikel 18
Indledning af procedurer

Hvis Kommissionen agter at gennemføre procedurer med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 7, 25 og 26, vedtager den en afgørelse om indledning af en procedure.

Artikel 19
Anmodning om oplysninger

1. Kommissionen kan ved en simpel anmodning eller ved en afgørelse kræve oplysninger fra virksomheder og virksomhedssammenslutninger for at tilvejebringe alle nødvendige oplysninger, herunder med henblik på overvågning, gennemførelse og håndhævelse af reglerne i denne forordning. Kommissionen kan også anmode om adgang til virksomheders databaser og algoritmer og anmode om forklaringer på disse ved en simpel anmodning eller ved en afgørelse.
2. Kommissionen kan også anmode om oplysninger fra virksomheder og virksomhedssammenslutninger i henhold til stk. 1, inden der indledes en markedsundersøgelse i henhold til artikel 14 eller en procedure i henhold til artikel 18.
3. Når Kommissionen fremsender en anmodning om oplysninger til en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer hvilke oplysninger, der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne samt de i artikel 26 omhandlede sanktioner for udlevering af urigtige eller forvanskede oplysninger.
4. Når Kommissionen ved en afgørelse pålægger virksomheder eller virksomhedssammenslutninger at udlevere oplysninger, angiver den formålet med begæringen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Når Kommissionen pålægger virksomheder eller virksomhedssammenslutninger at give adgang til deres databaser og algoritmer,

angiver den retsgrundlaget og formålet med begæringen og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Den henviser desuden til de i artikel 26 omhandlede sanktioner og henviser til eller pålægger de i artikel 27 omhandlede sanktioner. Afgørelsen indeholder endvidere oplysning om, at den kan indbringes for Domstolen.

5. Virksomhederne eller virksomhedssammenslutningerne eller deres repræsentanter afgiver de ønskede oplysninger på vegne af den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Behørigt befuldmægtigede advokater kan udlevere de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, korrekte og uforvanskede.
6. På begæring af Kommissionen forelægger medlemsstaternes regeringer og myndigheder Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for at den kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 20

Beføjelse til at gennemføre samtaler og afgive udtalelser

Kommissionen kan interviewe enhver fysisk eller juridisk person, der indvilliger i at blive interviewet, med henblik på at indsamle oplysninger om genstanden for en undersøgelse, herunder i forbindelse med overvågning, gennemførelse og håndhævelse af reglerne i denne forordning.

Artikel 21

Beføjelser til at foretage kontrolbesøg på stedet

1. Kommissionen kan foretage kontrolbesøg på stedet i en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler.
2. Kontrolbesøg på stedet kan også foretages med bistand fra revisorer eller eksperter, der er udpeget af Kommissionen i henhold til artikel 24, stk. 2.
3. Under kontrolbesøg på stedet kan Kommissionen og de revisorer eller eksperter, den har udpeget, kræve, at virksomheden eller virksomhedssammenslutningen giver adgang til og forklaringer på dens organisation, funktion, IT-system, algoritmer, databehandling og forretningspraksis. Kommissionen og revisorer eller eksperter, som den har udpeget, kan stille spørgsmål til nøglemedarbejdere.
4. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger har pligt til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, som Kommissionen har pålagt ved en afgørelse. Afgørelsen angiver kontrolbesøgets genstand og formål, fastsætter tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysninger om de i artikel 26 og 27 fastsatte sanktioner samt om retten til at indbringe afgørelsen for Domstolen.

Artikel 22

Foreløbige forholdsregler

1. I hastetilfælde på grund af risikoen for alvorlig og uoprettelig skade for erhvervsbrugere eller slutbrugere af gatekeepere kan Kommissionen ved afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, pålægge en gatekeeper foreløbige forholdsregler på grundlag af en umiddelbar konstatering af en overtrædelse af artikel 5 eller 6.

2. En afgørelse i henhold til stk. 1 kan kun træffes i forbindelse med en procedure, der er indledt med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse om manglende overholdelse i henhold til artikel 25, stk. 1. En afgørelse i henhold til stk. 1 gælder i et bestemt tidsrum og kan fornys, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

Artikel 23
Forpligtelser

1. Hvis den pågældende gatekeeper under en procedure i henhold til artikel 16 eller 25 giver tilsagn om, at de relevante centrale platformstjenester vil sikre overholdelsen af de i artikel 5 og 6 fastsatte forpligtelser, kan Kommissionen ved afgørelse vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, gøre disse tilsagn bindende for den pågældende gatekeeper og erklære, at der ikke er yderligere grund til at gribe ind.
2. Kommissionen kan efter anmodning eller på eget initiativ ved en afgørelse genåbne den relevante procedure, hvis:
 - a) de faktiske forhold ændrer sig med hensyn til et punkt, der var væsentligt for afgørelsen
 - b) den pågældende gatekeeper handler i strid med sine forpligtelser
 - c) afgørelsen byggede på ufuldstændige, urigtige eller forvanskede oplysninger fra parterne.
3. Hvis Kommissionen finder, at de tilsagn, som den pågældende gatekeeper har givet, ikke kan sikre effektiv overholdelse af forpligtelserne i artikel 5 og 6, redegør den for årsagerne til ikke at gøre disse tilsagn bindende i afgørelsen om afslutning af den relevante procedure.

Artikel 24
Overvågning af forpligtelser og foranstaltninger

1. Kommissionen kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at overvåge den effektive gennemførelse og overholdelse af forpligtelserne i artikel 5 og 6 og de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 7, 16, 22 og 23.
2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan omfatte udnævnelse af uafhængige eksterne eksperter og revisorer til at bistå Kommissionen med at overvåge forpligtelser og foranstaltninger og stille særlig ekspertise eller viden til rådighed for Kommissionen.

Artikel 25
Manglende overholdelse

1. Kommissionen vedtager en afgørelse om manglende overholdelse efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, hvis den finder, at en gatekeeper ikke overholder et eller flere af følgende krav:
 - a) enhver af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 eller 6
 - b) foranstaltninger, der er specificeret i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2
 - c) foranstaltninger, som kræves indført i henhold til artikel 16, stk. 1
 - d) foreløbige forholdsregler, som kræves indført i henhold til artikel 22 eller

- e) forpligtelser, der er gjort retligt bindende i henhold til artikel 23.
- 2. Inden Kommissionen vedtager afgørelsen i henhold til stk. 1, meddeler den sine foreløbige resultater til den pågældende gatekeeper. I de foreløbige resultater redegør Kommissionen for de foranstaltninger, den overvejer at træffe, eller som den mener, at gatekeeperen bør træffe for effektivt at imødekomme de foreløbige resultater.
- 3. I afgørelsen om manglende overholdelse vedtaget i henhold til stk. 1 pålægger Kommissionen gatekeeperen at ophøre med og afstå fra den manglende overholdelse inden for en passende frist og redegøre for, hvordan den agter at efterleve afgørelsen.
- 4. Gatekeeperen forelægger Kommissionen en beskrivelse af de foranstaltninger, den har truffet for at sikre overholdelse af den afgørelse, der er vedtaget i henhold til stk. 1.
- 5. Finder Kommissionen, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, afslutter den undersøgelsen ved en afgørelse.

Artikel 26 *Bøder*

- 1. I afgørelsen i henhold til artikel 25 kan Kommissionen pålægge en gatekeeper bøder på op til 10 % af dennes samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at gatekeeperen forsætligt eller uagtsomt undlader at overholde:
 - a) enhver af forpligtelserne i henhold til artikel 5 og 6
 - b) de foranstaltninger, som Kommissionen har angivet i henhold til en afgørelse, jf. artikel 7, stk. 2
 - c) foranstaltninger, som kræves indført i henhold til artikel 16, stk. 1
 - d) en afgørelse om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 22
 - e) et tilsagn, der er gjort bindende ved afgørelse i henhold til artikel 23.
- 2. Kommissionen kan ved en afgørelse pålægge virksomheder og virksomhedssammenslutninger bøder på op til 1 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller uagtsomt:
 - a) undlader inden for den fastsatte frist at afgive de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere deres udpegelse som gatekeepere i henhold til artikel 3, stk. 2, eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger
 - b) undlader at meddele de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 12, eller afgiver urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger
 - c) undlader at forelægge den beskrivelse, der kræves i henhold til artikel 13
 - d) afgiver urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger eller forklaringer, som der anmodes om i henhold til artikel 19 eller 20
 - e) undlader at give adgang til databaser og algoritmer i henhold til artikel 19
 - f) undlader inden for en af Kommissionen fastsat frist at berigtige urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger, som en ansat har afgivet, eller undlader eller nægter at afgive fuldstændige oplysninger om forhold vedrørende genstanden for og formålet med en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 21

- g) afviser at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, der er påbudt i henhold til artikel 21.
3. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til grovheden, varigheden, gentagelsen og, for så vidt angår bøder, der pålægges i henhold til stk. 2, forsinkelser i sagsbehandlingen.
4. Hvis en virksomhedssammenslutning får pålagt en bøde under hensyntagen til medlemsvirksomhedernes omsætning, og sammenslutningen ikke er solvent, skal den indkalde bidrag fra medlemsvirksomhederne til dækning af bødebeløbet.

Hvis sådanne bidrag ikke indbetales til sammenslutningen inden for en af Kommissionen fastsat tidsfrist, kan Kommissionen opkræve bødebeløbet direkte hos enhver af de virksomheder, hvis repræsentanter var medlem af de implicerede besluttende organer i sammenslutningen.

Efter at have krævet betaling i henhold til andet afsnit kan Kommissionen kræve restbeløbet betalt af ethvert medlem af sammenslutningen, der var aktive på det marked, hvor overtrædelsen fandt sted, når det er nødvendigt for at sikre fuld betaling af bøden.

Kommissionen må imidlertid ikke kræve betaling i henhold til andet eller tredje afsnit af virksomheder, der kan godtgøre, at de ikke har iværksat sammenslutningens ulovlige vedtagelse, og enten ikke kendte til dennes eksistens eller aktivt tog afstand fra den, inden Kommissionen indledte en undersøgelse af sagen.

Den enkelte medlemsvirksomheds økonomiske ansvar i forbindelse med betaling af bødebeløbet kan ikke overstige 10 % af dens samlede omsætning i det foregående regnskabsår.

Artikel 27 *Tvangsbøder*

1. Kommissionen kan ved en afgørelse pålægge virksomheder, herunder gatekeepere, når dette er relevant, daglige tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår fra det i afgørelsen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til:
- a) at efterkomme enhver foranstaltning i henhold til artikel 16, stk. 1
 - b) at afgive korrekte og fuldstændige oplysninger inden for den frist, der er fastsat i en anmodning om oplysninger, som fremsættes ved en afgørelse i henhold til artikel 19
 - c) at sikre adgang til virksomheders databaser og algoritmer og at give forklaringer på dem som krævet i en afgørelse i henhold til artikel 19
 - d) at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet, der er påbudt ved en afgørelse i henhold til artikel 21
 - e) at efterkomme en afgørelse om foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 22, stk. 1
 - f) at efterkomme tilsagn, der er gjort retligt bindende ved en afgørelse i henhold til artikel 23, stk. 1
 - g) at efterkomme en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 1

2. Når virksomhederne har opfyldt den forpligtelse, som tvangsbøden skulle gennemtvinge, kan Kommissionen ved en afgørelse vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4, fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et lavere beløb end det, der ville følge af den oprindelige afgørelse.

Artikel 28

Forældelsesfrister for pålæggelse af sanktioner

1. Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 26 og 27 forældes efter tre år.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.
3. Enhver foranstaltning, som Kommissionen træffer med henblik på undersøgelsen eller proceduren i forbindelse med en overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder og tvangsbøder. Forældelsesfristen afbrydes med virkning fra den dag, hvor det pågældende skridt meddeles mindst én af de virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, der har medvirket ved overtrædelsen. Forældelsesfristen afbrydes bl.a. af følgende skridt:
 - a) anmodninger om oplysninger fra Kommissionen
 - b) kontrol på stedet
 - c) Kommissionens indledning af en procedure i henhold til artikel 18.
4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsen har været stillet i bero i henhold til stk. 5.
5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe Kommissionens afgørelse verserer for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 29

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde beslutninger, der er vedtaget i henhold til artikel 26 og 27, forældes efter fem år.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor beslutningen er endelig.
3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:
 - a) ved meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige beløb eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring
 - b) ved ethvert skridt, der tages af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra.
5. Forældelsen for tvangsfuldbyrdelse stilles i bero, så længe:
 - a) der er givet en betalingsfrist
 - b) tvangsfuldbyrdelsen er stillet i bero i henhold til Domstolens afgørelse.

Artikel 30
Ret til at blive hørt og aktindsigt

1. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 7, artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, 15, 16, 22, 23, 25 og 26 samt artikel 27, stk. 2, giver den den berørte gatekeeper eller virksomhed eller virksomhedssammenslutning lejlighed til at blive hørt om:
 - a) Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse imod
 - b) foranstaltninger, som Kommissionen måtte have til hensigt at træffe på baggrund af de foreløbige konklusioner i henhold til litra a) i dette stykke.
2. Berørte gatekeepere, virksomheder og virksomhedssammenslutninger kan fremsætte deres bemærkninger til Kommissionens foreløbige konklusioner inden for en frist, som fastsættes af Kommissionen i dens foreløbige undersøgelsesresultater, og som ikke må være kortere end 14 dage.
3. Kommissionen baserer kun sine afgørelser på klagepunkter, som de berørte gatekeepere, virksomheder og virksomhedssammenslutninger har haft lejlighed til at udtale sig om.
4. Den berørte gatekeepers eller virksomheds eller virksomhedssammenslutnings ret til forsvar skal respekteres fuldt ud i alle procedurer. Den berørte gatekeeper eller virksomhed eller virksomhedssammenslutning har ret til aktindsigt i Kommissionens sagsakter på grundlag af en forhandlet videregivelse med forbehold af virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres. Aktindsigten omfatter ikke Kommissionens og de nationale myndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter. Retten til aktindsigt omfatter navnlig ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder. Dette stykke er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver eller anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.

Artikel 31
Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 3, 12, 13, 19, 20 og 21, må kun anvendes i forbindelse med denne forordning.
2. Med forbehold af udveksling og anvendelse af oplysninger med henblik på den i artikel 32 og 33 omhandlede anvendelse er Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under tilsyn af disse myndigheder, samt enhver fysisk eller juridisk person, herunder revisorer og eksperter udpeget i henhold til artikel 24, stk. 2, forpligtede til ikke at videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt. Denne forpligtelse gælder også for alle repræsentanter og eksperter fra medlemsstater, der deltager i alle aktiviteter i Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder i henhold til artikel 32.

Artikel 32
Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder

1. Kommissionen bistås af Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer afgørelse herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.
3. Kommissionen fremsender udtalelsen fra Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder til adressaten for en individuel afgørelse sammen med denne afgørelse. Den offentliggør udtalelsen samt den individuelle afgørelse under hensyntagen til den berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 33

Anmodning om en markedsundersøgelse

1. Når tre eller flere medlemsstater anmoder Kommissionen om at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 15, fordi de mener, at der er rimelig grund til at formode, at en udbyder af centrale platformstjenester bør udpeges som gatekeeper, undersøger Kommissionen inden for fire måneder, om der er rimelige grunde til at indlede en sådan undersøgelse.
2. Medlemsstaterne fremlægger dokumentation til støtte for deres anmodning.

Kapitel VI

Almindelige bestemmelser

Artikel 34

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør de afgørelser, den træffer i henhold til artikel 3, artikel 7, artikel 8, artikel 9, artikel 15, artikel 16, artikel 17, artikel 22, artikel 23, stk. 1, artikel 25, artikel 26 og artikel 27. Ved offentliggørelsen angives parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner.
2. Ved offentliggørelsen tages der hensyn til gatekeeperes eller tredjeparters berettigede interesse i beskyttelse af deres fortrolige oplysninger.

Artikel 35

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

I henhold til artikel 261 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Den Europæiske Unions Domstol fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen har pålagt bøder eller tvangsbøder. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 36

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende: artikel 3, 6, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 23, 25 og 30

- a) form og indhold og andre enkeltheder i de anmeldelser og erklæringer, der indgives i henhold til artikel 3
 - b) form, indhold og andre enkeltheder i de tekniske foranstaltninger, som gatekeepere skal gennemføre for at sikre overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra h), i) og j)
 - c) form og indhold og andre enkeltheder i de anmeldelser og erklæringer, der indgives i henhold til artikel 12 og 13
 - d) de praktiske ordninger for forlængelse af frister, jf. artikel 16
 - e) den praktiske tilrettelæggelse af procedurerne vedrørende undersøgelser i henhold til artikel 15, 16 og 17 og procedurer i henhold til artikel 22, 23 og 25
 - f) de praktiske ordninger for udøvelse af retten til at blive hørt, jf. artikel 30
 - g) de praktiske ordninger for den forhandlede offentliggørelse af oplysninger, jf. artikel 30
2. de praktiske ordninger for samarbejde og koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne, jf. artikel 1, stk. 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 32, stk. 4. Inden Kommissionen vedtager foranstaltninger i medfør af stk. 1, offentliggør den et udkast til disse og opfordrer alle interesserede parter til at fremsende deres bemærkninger inden udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist, som skal være på mindst en måned.

Artikel 37

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den DD/MM/YYYY. Kommissionen udarbejder senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden en rapport om delegationen af beføjelser. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-

Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 38
Evaluerings

1. Senest den DD/MM/YYYY og derefter hvert tredje år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
2. Evalueringerne skal fastslå, om der kan være behov for supplerende regler, herunder vedrørende listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, og håndhævelsen heraf for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige. Efter evalueringerne træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger, hvilket kan omfatte forslag til retsakter.
3. Medlemsstaterne fremlægger alle relevante oplysninger, som de har, og som Kommissionen kan kræve med henblik på udarbejdelse af den rapport, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 39
Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra seks måneder efter dens ikrafttræden.
Dog anvendes artikel 3, 15, 18, 19, 20, 21, 26, 27, 30, 31 og 34 fra [denne forordnings ikrafttrædelsesdato].
3. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retsakten om digitale markeder

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹

Politikområde: Det indre marked

Det digitale Europa

De budgetmæssige konsekvenser vedrører de nye opgaver, som Kommissionen har fået overdraget, herunder de direkte tilsynsopgaver.

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²**

Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører en **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Det overordnede mål med dette initiativ er at sikre et velfungerende indre marked ved at fremme effektiv konkurrence på digitale markeder og navnlig et retfærdigt og åbent onlineplatformsmiljø. Dette mål bidrager til det strategiske forløb, der er beskrevet i meddelelsen "Europas digitale fremtid i støbeskeen".

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

At afhjælpe markedssvigt for at sikre åbne og konkurrenceprægede digitale markeder med henblik på øget innovation og forbrugervalg.

At afhjælpe gatekeepernes urimelige adfærd.

At øge sammenhængen og retssikkerheden for at bevare det indre marked.

¹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

² Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Interventioner, der har til formål at øge konkurrencen inden for den digitale sektor, vil yde et betydeligt positivt og stadig større bidrag til at opnå alle de potentielle fordele ved et digitalt indre marked, hvilket også vil føre til lavere priser og flere valgmuligheder for forbrugerne, produktivtetsgevinster og innovation.

Effektivitetsgevinster fra det digitale indre marked vil bidrage til en stigning i BNP på 1,5 % pr. år frem til 2030 og skabe mellem 1 og 1,4 mio. arbejdspladser³. Desuden varierer virkningen af et mere effektivt digitalt indre marked mellem 0,44 og 0,82 % af BNP og mellem 307 000 og 561 000 yderligere årsværk.

Tackling af gatekeepernes urimelige forretningspraksis vil have en positiv indvirkning på onlineplatformsøkonomien generelt. De påtænkte foranstaltninger vil begrænse de nedkølingsvirkninger, som illoyal adfærd har på omsætningen. Virksomheder, navnlig mindre virksomheder, ville have større tillid til at samarbejde med gatekeepere, hvis sidstnævnte er forpligtet til at overholde klare regler om retfærdighed.

En reguleringsforanstaltning forventes ikke blot at resultere i øget salg gennem mindre platforme, men også at have en positiv indvirkning på markedsvæksten. Den vil øge tilliden til platformsbranchen, da den indeholder en fleksibel ramme, der både er baseret på et klart sæt forpligtelser og en fleksibel liste over forpligtelser, der er underlagt en vurdering af anvendeligheden af handlingerne i det specifikke tilfælde.

Fordelene kan forventes at føre til et større innovationspotentiale blandt mindre virksomheder samt en forbedret tjenestekvalitet med deraf følgende øget forbrugervelfærd. Hvis det antages, at de planlagte interventioner vil mindske den konkurrencemæssige asymmetri mellem gatekeepere og andre platforme, kan forbrugerskuddet anslås til 13 mia. EUR, dvs. en stigning på ca. 6 % i forhold til referencescenariet.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

Specifikt mål	Operationelle mål	Potentielle måleindikatorer
Øge sammenhængen og retssikkerheden i onlineplatformsmiljøet i det indre marked	Begrænse de forskellige nationale reguleringsindgreb Sikre en ensartet fortolkning af forpligtelserne	Antal regulerende indgreb på nationalt plan Antal anmodninger om præcisering pr. år
Afhjælpe gatekeeperplatformenes urimelige adfærd	Forebygge identificeret urimelig praksis, hvor man foretrækker sig selv	Antal overholdelsesinterventioner fra Kommissionen pr. gatekeeperplatform/pr. år Antal sanktionsafgørelser pr. gatekeeperplatform/pr. år

³ M. Christensen, A. Conte, F. Di Pietro, P. Lecca, G. Mandras, & S. Salotti (2018), The third pillar of the Investment Plan for Europe: An impact assessment using the RHOMOLO model (No. 02/2018). JRC Working Papers on Territorial Modelling and Analysis.

Afhjælpe markedssvigt for at sikre åbne og konkurrencedygtige digitale markeder med henblik på øget innovation og valgmuligheder for forbrugerne	Forebyggelse af urimelig praksis i forbindelse med adgang til gatekeeperplatformenes tjenester og platforme	Andel af brugere, der benytter forskellige platforme eller tjenester samtidig
	Forebyggelse af urimelig datarelateret praksis og sikring af overholdelse af forpligtelser	Andel af brugere, der skifter mellem forskellige platforme og tjenester

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Forordningen bør finde direkte anvendelse 6 måneder efter dens vedtagelse, og på det tidspunkt bør EU's forvaltning gøre det muligt at indføre effektive procedurer for udpegelse af centrale platformstjenester og håndhævelse af reglerne. På det tidspunkt vil Kommissionen derfor få beføjelse til at vedtage afgørelser vedrørende udpegelsen af gatekeepere med angivelse af de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper bør gennemføre, gennemføre markedsundersøgelser og være parat til at udøve andre undersøgelses-, håndhævelses- og overvågningsbeføjelser.

Samtidig skal medlemsstaterne have udpeget repræsentanter til Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

For at sikre et velfungerende indre marked indeholder interventionen bl.a. bestemmelser om passende lovgivningsmæssige rammer for centrale platformstjenester, der fungerer som gatekeepere. Ved at fremme effektiv konkurrence på digitale markeder og navnlig et åbent og retfærdigt onlineplatformsmiljø støtter den tillid, innovation og vækst i det indre marked.

Der foregår en stigende fragmentering af det lovgivningsmæssige landskab og tilsyn i Unionen, da medlemsstaterne håndterer platformsrelaterede problemer på nationalt plan. Dette er suboptimalt i lyset af platformsøkonomiens grænseoverskridende karakter og gatekeeperplatformes systemiske betydning for det indre marked. Forskelligartet fragmentering kan skabe retlig usikkerhed og medføre større reguleringsmæssige byrder for deltagerne i platformsøkonomien. En sådan fragmentering truer opskaleringen af nystartede virksomheder og mindre virksomheder og deres evne til at blomstre på digitale markeder.

Dette initiativ har derfor til formål at forbedre et sammenhængende og effektivt tilsyn med og håndhævelse af foranstaltninger over for centrale platformstjenester.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende):

Dette initiativ forventes at føre til et større innovationspotentiale blandt mindre virksomheder samt en forbedret servicekvalitet. Ved at bevare det indre marked i

platformshandelen på tværs af grænserne vil dette føre til en gevinst på 92,8 mia. EUR frem til 2025⁴.

Med hensyn til merværdien i forbindelse med håndhævelsen af foranstaltninger skaber initiativet betydelige effektivitetsgevinster. Hvis det antages, at de planlagte interventioner vil mindske den konkurrencemæssige asymmetri mellem gatekeepere og andre platforme, regnes der med et forbrugeroverskud på 13 mia. EUR.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel udgør den centrale ramme for det indre markeds funktionalitet og tilsynet med digitale tjenester og fastlægger en grundlæggende struktur for en generel samarbejdsmechanisme mellem medlemsstaterne, som i princippet omfatter alle krav, der gælder for digitale tjenester. Evalueringen af direktivet pegede på mangler ved flere aspekter af denne samarbejdsmechanisme⁵, herunder vigtige proceduremæssige aspekter såsom manglen på klare tidsfrister for medlemsstaternes reaktion kombineret med en generel mangel på reaktionsevne over for anmodninger fra deres modparter.

På nationalt plan er nogle medlemsstater allerede begyndt at vedtage nationale regler som reaktion på de problemer, der er forbundet med gatekeepernes adfærd i den digitale sektor. Der findes allerede fragmentering med hensyn til platformsspecifik regulering, f.eks. i forbindelse med gennemsigtighedsforpligtelser og mestbegunstigelsesklausuler. Forskelligartet fragmentering skaber retlig usikkerhed og større reguleringsmæssige byrder for disse aktører. Derfor anses en indsats på EU-plan for nødvendig.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Dette initiativ udgør en løftestang for eksisterende platformsregulering uden at være i modstrid med den, samtidig med at der indføres en effektiv og forholdsmæssig håndhævelsesmechanisme, der matcher behovet for nøje at håndhæve de målrettede forpligtelser over for et begrænset antal grænseoverskridende platformsudbydere, der fungerer som vigtige portaler for erhvervsbrugere til at nå ud til forbrugerne.

I modsætning til P2B-forordningen indeholder forordningen bestemmelser om håndhævelse på EU-plan af et snævert sæt af meget præcise illoyale praksisser, der udøves af en begrænset gruppe af store grænseoverskridende gatekeepere. Denne håndhævelsesmechanisme på EU-plan er i overensstemmelse med håndhævelsen af P2B-forordningen. Gatekeepere integrerer flere grænseoverskridende centrale platformstjenester, og der er behov for en central tilsynsmyndighed på EU-plan med stærke undersøgelsesbeføjelser både for at forhindre fragmenterede resultater og for at forhindre omgåelse af de nye regler. Med henblik herpå kan den nye tilsynsmyndighed på EU-plan udnytte den gennemsigtighed, som hver enkelt onlineformidlingstjeneste og onlinesøgemaskiner skal give i henhold til P2B-forordningen, vedrørende praksis, der netop kan være ulovlig i henhold til listen over forpligtelser — hvis den anvendes af gatekeepere.

⁴ E-handel på tværs af grænserne i Europa beløb sig til 143 mia. EUR i 2019, og 59 % af dette marked blev skabt af onlinemarkedspladser. Dette tal forventes at stige til 65 % i 2025 (CNECT/GROW-undersøgelse).

⁵ Medlemsstaterne har gentagne gange rejst disse spørgsmål i den høring, der blev gennemført i 2019, den målrettede høring i 2020 samt i den åbne offentlige høring og drøftelse i ekspertgruppen om e-handel i oktober 2019.

Retsakten om digitale tjenester supplerer forslaget om ajourføring af direktivet om elektronisk handel i henhold til retsakten om digitale tjenester. Selv om retsakten om digitale tjenester er et horisontalt initiativ, der fokuserer på spørgsmål som onlineformidlers ansvar for tredjepartsindhold, brugernes sikkerhed online eller asymmetriske due diligence-forpligtelser for forskellige udbydere af informationssamfundstjenester afhængigt af arten af de samfundsmæssige risici, som sådanne tjenester udgør, vedrører dette initiativ økonomiske ubalancer, urimelig handelspraksis fra gatekeepernes side og deres negative konsekvenser såsom svækket konkurrence på platformsmarkederne. I det omfang at retsakten om digitale tjenester indeholder en asymmetrisk tilgang, som kan pålægge meget store platforme strengere due diligence-forpligtelser, vil der blive sikret sammenhæng i fastlæggelsen af de relevante kriterier, samtidig med at der tages hensyn til initiativernes forskellige mål.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

- Forslag/initiativ af begrænset varighed
 - Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]YYYY til [DD/MM]YYYY
 - Finansielle virkninger fra YYYY til YYYY
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
 - Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2022 til 2025
 - derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁶

- Direkte forvaltning** ved Kommissionen
 - i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
 - i gennemførelsesorganer
- Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
 - offentligtretlige organer
 - privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.
 - *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

--

⁶ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Forordningen vil blive revideret og evalueret hvert tredje år. Desuden vil Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne i sin løbende evaluering af foranstaltningernes effektivitet, herunder overvågning og analyse af nye spørgsmål, gennemføre en række overvågningsforanstaltninger. Der kan navnlig være behov for en revision, når der er fastsat yderligere regler, herunder om håndhævelse, for at sikre, at de digitale markeder i hele EU er åbne og retfærdige.

Kommissionen skal fremlægge en rapport om resultaterne for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

Med hensyn til gennemførelsen af forordningen kan følgende hovedrisici konstateres:

risici for forordningens effektivitet som følge af juridisk usikkerhed vedrørende visse centrale aspekter af forpligtelserne og

risici for forordningens effektivitet, muligvis som følge af væsentlige ændringer i fakta.

Med hensyn til udgifter kan følgende hovedrisici konstateres:

risiko for, at udvalgte sektoreksperter er af dårlig kvalitet, og at den tekniske gennemførelse er mangelfuld, hvilket mindsker virkningen af overvågningen på grund af utilstrækkelige udvælgelsesprocedurer, mangel på ekspertise eller utilstrækkelig overvågning og

risiko for ineffektiv og ikkevirkningsfuld anvendelse af de midler, der tildeles til indkøb (nogle gange et begrænset antal økonomiske leverandører, hvilket gør det vanskeligt at sammenligne priser).

Risiko i forbindelse med forvaltningen af IT-projekter, navnlig med hensyn til forsinkelser, omkostningsoverskridelser og overordnet styring.

2.2.2. *Oplysninger om det interne kontrolsystem*

Med hensyn til gennemførelsen af forordningen er der planlagt følgende interne kontrolsystem:

Der kan være behov for en dialog mellem Kommissionen og den berørte gatekeeper for at sikre, at foranstaltninger, der overvejes eller gennemføres af gatekeepere, bedre opfylder målene. Ved at indføre muligheden for en sådan dialog kan initiativet forventes at være mere effektivt med hensyn til at tackle illoyal praksis, der hæmmer den frie markedsadgang og konkurrencen. Det vil samtidig stå i et rimeligt forhold til de berørte gatekeepere, da de har en vis skønsmargen i forbindelse med gennemførelsesforanstaltninger, der effektivt sikrer overholdelse af de identificerede forpligtelser.

Udpegelsen af gatekeeperen er også genstand for regelmæssig revision, hvis der sker en væsentlig ændring i de forhold, som afgørelsen om udpegelsen var baseret på, og hvis afgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller forvanskede oplysninger fra virksomhederne.

Endelig omfatter dette initiativ en dynamisk mekanisme, der gør det muligt at ajourføre listen over forpligtelser, hvis en ny praksis anses for urimelig efter en markedsundersøgelse.

Med hensyn til udgifter er der planlagt følgende interne kontrolsystem:

Disse risici i forbindelse med udgifter kan afbødes ved hjælp af mere målrettede udbud og udbudsdokumenter og anvendelse af forenklede procedurer som indført i den seneste finansforordning. Aktiviteterne med hensyn til finansielle ressourcer vil hovedsagelig blive gennemført gennem offentlige indkøb under direkte forvaltning. Derfor anses de tilknyttede risici med hensyn til lovlighed og formel rigtighed for at være (meget) lave.

Mange af disse risici er knyttet til disse projekters iboende karakter og vil blive afbødet ved hjælp af passende projektforvaltningssystemer og projektforvaltningsrapportering, herunder rapporter om risici, som vil blive forelagt den øverste ledelse som krævet.

Rammerne for intern kontrol bygger på gennemførelsen af Kommissionens interne kontrolprincipper. I overensstemmelse med finansforordningens krav er det et vigtigt mål for Kommissionens strategi om et "budget med fokus på resultater" at sikre omkostningseffektivitet i forbindelse med udformning og gennemførelse af forvaltnings- og kontrolsystemer, som forebygger eller påviser og korrigerer fejl. Kontrolstrategien tager derfor udgangspunkt i en strengere og hyppigere kontrol på risikofyldte områder og sikrer omkostningseffektivitet.

Der vil være en konstant forbindelse til det politiske arbejde, som vil sikre den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse ressourcerne til de faktiske politiske behov på et område, der er genstand for hyppige ændringer.

2.2.3. *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko*

Omkostningerne til kontrol anslås at udgøre mindre end 3 % af de samlede udgifter. De ikkefinansielle fordele ved kontrol omfatter: mere værdi for pengene, afskrækkende virkninger, effektivitetsgevinster, systemforbedringer og overholdelse af reglerne.

Risiciene afværges effektivt ved hjælp af kontrollerne, og fejlrisikoen anslås til under 2 %.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

De forebyggende og beskyttende foranstaltninger fokuserer på større åbenhed i forvaltningen af møder og kontakter med interesserede parter i overensstemmelse med bedste praksis i forbindelse med offentlige indkøb, herunder anvendelsen af e-udbuds- og e-indgivelsesværktøjer. Foranstaltningerne vil også forebygge og påvise mulige interessekonflikter.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiften s art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ²	fra kandidatlande ³	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1	03 02 Programmet for det indre marked (inkl. SMV'er)	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1	02 04 05 01 Programmet for et digitalt Europa	IOB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20.0206 Anden administration udgifter	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

¹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

² EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område ¹
--	---	--

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Aktionsbevillinger — 03 02 Programmet for det indre marked	Forpligtelser	(1)	Ikke relevant	0,667	3,667	4,633	4,133	3,667	3,533		20,300
	Betalinger	(2)	Ikke relevant	0,333	2,167	4,150	4,383	3,900	3,600	1,767	20,300
Aktionsbevillinger — 02 04 05 01 Programmet for et digitalt Europa	Forpligtelser	(1)	Ikke relevant	0,333	1,833	2,317	2,067	1,833	1,767		10,150
	Betalinger	(2)	Ikke relevant	0,167	1,083	2,075	2,192	1,950	1,800	0,883	10,150
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmer	Forpligtelser = Betalinger	(3)	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant		Ikke relevant
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=1+3	Ikke relevant	1,000	5,500	6,950	6,200	5,500	5,300		30,450
	Betalinger	=2+3	Ikke relevant	0,500	3,250	6,225	6,575	5,850	5,400	2,650	30,450

¹ Fordelingen af budgettet på programmerne er vejledende.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	----------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Menneskelige ressourcer	Ikke relevant		3,000	5,320	7,845	10,300	10,300	10,300		47,065
Andre administrationsudgifter	Ikke relevant		0,050	0,675	1,125	0,625	0,575	0,525		3,575
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	Ikke relevant	3,050	5,995	8,970	10,925	10,875	10,825		50,640

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	Ikke relevant	4,050	11,495	15,920	17,125	16,375	16,125		81,090
	Betalinger	Ikke relevant	3,550	9,245	15,195	17,500	16,725	16,225	2,650	81,090

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

Det er ikke muligt at levere en udtømmende liste over de resultater, der skal leveres ved hjælp af de finansielle interventioner, de gennemsnitlige omkostninger og antal som krævet i dette afsnit, da dette er et nyt initiativ, og der derfor ikke findes tidligere statistiske data at basere oplysningerne på.

Forordningen har til formål i) at afhjælpe markedssvigt for at sikre åbne og konkurrenceprægede digitale markeder med henblik på øget innovation og forbrugervalg, ii) at tackle gatekeeperes urimelige adfærd og iii) at øge sammenhængen og retssikkerheden i onlineplatformsmiljøet på et bevaret indre marked. Alle disse mål bidrager til at nå det overordnede mål om at sikre et velfungerende indre marked (gennem effektiv konkurrence på digitale markeder og gennem et åbent og retfærdigt onlineplatformsmiljø).

For at nå disse mål bedst muligt er det bl.a. hensigten at finansiere følgende foranstaltninger:

- 1) at udpege udbydere af centrale platformstjenester, der er omfattet af forordningen, gennem en deklatorisk proces
- 2) at gennemføre markedsundersøgelser, udføre andre undersøgelsesforanstaltninger, håndhævelsesforanstaltninger og overvågningsaktiviteter
- 3) regelmæssigt at foretage revision af specifikke elementer i forordningen og evaluering af forordningen
- 4) løbende evaluering af effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger
- 5) vedligeholde, udvikle, hoste, drive og understøtte et centralt informationssystem i overensstemmelse med de relevante standarder for fortrolighed og datasikkerhed
- 6) opfølgende ekspertevalueringer, hvis der er udpeget eksperter og
- 7) andre administrationsomkostninger i forbindelse med gennemførelsen af de forskellige aktioner, såsom:
 - 7.i) udgifter til tjenesterejser for personale, herunder i tilfælde af kontrolbesøg på stedet
 - 7.ii) udgifter til tilrettelæggelse af møder, navnlig rådgivende udvalg
 - 7.iii) udgifter til uddannelse af personale og
 - 7.iv) udgifter til ekspertrådgivning.

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Regnskabsår	2021	2022 ¹	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
-------------	------	-------------------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	Ikke relevant	3,000	5,320	7,845	10,300	10,300	10,300	47,065
Andre administrationsudgifter	Ikke relevant	0,050	0,675	1,125	0,625	0,575	0,525	3,575
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	3,050	5,995	8,970	10,925	10,875	10,825	50,640

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 ² of the multiannual financial framework								
Menneskelige ressourcer	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Andre udgifter af administrativ art	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Subtotal Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

I ALT	Ikke relevant	3,050	5,995	8,970	10,925	10,875	10,825	50,640
--------------	----------------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

¹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Retsakten om digitale markeder er et nyt lovgivningsinitiativ, der bidrager til det strategiske forløb, som er beskrevet i meddelelsen "Europas digitale fremtid i støbeskeen". Dette har horisontal karakter og går på tværs af Kommissionens forskellige kompetenceområder, f.eks. vedrørende det indre marked, digitale tjenester og beskyttelse af konkurrencen.

For at sikre, at forordningen gennemføres af virksomhederne, skal der på EU-plan indføres forudgående kontrol og overvågning, såsom udpegelse af gatekeepere, overvågning af gatekeeperes overholdelse af reglerne, vedtagelse af afgørelser om manglende overholdelse, vurdering af anmodninger om undtagelser, gennemførelse af markedsundersøgelser og håndhævelse af de deraf følgende afgørelser og gennemførelsesretsakter. Ved vurderingen af budgettet og antallet af medarbejdere, der kræves til initiativet, er der gjort en indsats for at skabe synergier og bygge videre på eksisterende rammer for at undgå behovet for at starte helt fra bunden, hvilket ville kræve endnu flere medarbejdere end den nuværende beregning.

Selv om der kan findes synergier med hensyn til personale, viden og infrastruktur i de tre ledende generaldirektorater og Kommissionens tjenestegrene, går initiativets betydning og omfang ud over de nuværende rammer. Kommissionen vil desuden være nødt til at øge sin tilstedeværelse på de digitale markeder, da forordningen fastsætter lovbestede frister, hvilket også betyder, at der skal afsættes ressourcer til disse opgaver uden forsinkelser. Det er i øjeblikket ikke muligt at omfordele de nødvendige menneskelige ressourcer i de tre ledende generaldirektorater uden at bringe alle andre håndhævelsesområder i fare. Det er derfor vigtigt også at omfordele personale fra kilder uden for de tre ledende GD'er, hvis vi skal opfylde initiativets mål samt målene for de tre ledende GD'er.

Overslag angives i årsværk

Regnskabsår	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
Hovedsædet og Kommissionens repræsentationskontorer		20	30	43	55	55	55	55
Delegationer								
Forskning								
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter): — KA, LA, UNE, V og JED³								
Udgiftsområde 7								
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet		10	17	25	25	25	25
	- i delegationer							

³ KA = kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

Finansieret over bevillingsrammen for programmet ⁴	- i hovedsædet								
	- i delegationer								
Forskning									
Andet (skal angives)									
I ALT			20	40	60	80	80	80	80

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>Vedtage udpegelsesafgørelser og gennemføre markedsundersøgelser med henblik på at udpege gatekeepere</p> <p>Overvåge overholdelsen af listen over forpligtelser og, hvis det er relevant, vedtage afgørelser om manglende overholdelse</p> <p>Gennemføre markedsundersøgelser i forbindelse med nye tjenester og ny praksis</p> <p>Udarbejdelse og udformning af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordning</p>
Eksternt personale	<p>Vedtage udpegelsesafgørelser og gennemføre markedsundersøgelser med henblik på at udpege gatekeepere</p> <p>Overvåge overholdelsen af listen over forpligtelser og, hvis det er relevant, vedtage afgørelser om manglende overholdelse</p> <p>Gennemføre markedsundersøgelser i forbindelse med nye tjenester og ny praksis</p> <p>Udarbejdelse og udformning af gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordning</p>

⁴

Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme

Initiativet kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR). Den finansielle indvirkning på aktionsbevillingerne vil blive dækket fuldt ud af de bevillinger, der er afsat i FFR 2021-27 under finansieringsrammen for programmet for det indre marked og programmet for et digitalt Europa.

- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

Initiativet har følgende finansielle virkninger på andre indtægter.

Indtægterne kan ikke anslås på forhånd, da de vedrører bøder, som pålægges virksomheder for ikke at overholde de forpligtelser, der er fastsat i forordningen.

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet Kapitel 42 — bøder og sanktioner	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel			p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

BILAG **til FINANSIERINGSOVERSIGT**

Forslagets/initiativets navn

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retsakten om digitale markeder

PERSONALEBEHOV OG PERSONALEOMKOSTNINGER

ANDRE ADMINISTRATIONSUDGIFTER

ANVENDTE METODER TIL BEREGNING AF
OMKOSTNINGSOVERSLAG

Menneskelige ressourcer

Andre administrationsudgifter

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER til FINANSIERINGSOVERSIGTEN og
BILAGET

Finansieringsoversigten skal være ledsaget af dette bilag, når høringen af andre tjenestegrene påbegyndes.

Datatabellerne er brugt som kilde til tabellerne i finansieringsoversigten. De er udelukkende til internt brug i Kommissionen.

Personalebehov og personaleomkostninger

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2021		2022		2023		2024		2025		2026		2027		I ALT	
	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling	årsværk	Bevilling
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)																
Hovedsædet og Kommissionens repræsentationskontorer	AD		17	2,550	25	3,750	37	5,550	47	7,050	47	7,050	47	7,050		33,000
	AST		3	0,450	5	0,750	6	0,900	8	1,200	8	1,200	8	1,200		5,700
• Eksternt personale ¹																
Samlet bevillingsramme	KA				6	0,480	10	0,800	15	1,2	15	1,200	15	1,200		4,880
	UNE				4	0,340	7	0,595	10	0,850	10	0,850	10	0,850		3,485
	V															
Subtotal — UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme			20	3,000	40	5,320	60	7,845	80	10,300	80	10,300	80	10,300		47,065

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

¹ KA = kontraktansatte LA = lokalt ansatte UNE = udstationerede nationale eksperter V = vikarer JED = junioreksperter ved delegationerne.

Andre administrationsudgifter

Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
I hovedsædet								
Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	--	--	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,250
Rådgivende udvalg	--	0,050	0,100	0,150	0,150	0,150	0,150	0,750
Undersøgelser og konsultationer	--	--	0,500	0,900	0,400	0,350	0,300	2,450
Uddannelse af personale	--	--	0,025	0,025	0,025	0,025	0,025	0,125
Informations- og forvaltningssystemer	--	--	--	--	--	--	--	--
IKT-udstyr og -tjenester ¹	--	--	--	--	--	--	--	--
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	--	0,050	0,675	1,125	0,625	0,575	0,525	3,575

¹ IKT: Informations- og kommunikationsteknologi: DIGIT skal høres.

i mio. EUR (tre decimaler)

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Udgifter til teknisk og administrativ bistand (omfatter ikke eksternt personale) finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster)								
- i hovedsædet	--	--	--	--	--	--	--	--
- i EU-delegationer	--	--	--	--	--	--	--	--
Andre forskningsrelaterede administrationsudgifter	--	--	--	--	--	--	--	--
Andre budgetposter (angiv, hvis relevant)	--	--	--	--	--	--	--	--
IKT-udstyr og -tjenester ²	--	--	--	--	--	--	--	--
Subtotal — Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	--	--	--	--	--	--	--	--

2.	1. I ALT UDGIFTSOMRÅDE 7 og Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	--	0,050	0,675	1,125	0,625	0,575	0,525	3,575
-----------	--	----	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

² IKT: Informations- og kommunikationsteknologi: DIGIT skal høres.

Anvendte metoder til beregning af omkostningsoverslag

Menneskelige ressourcer

Retsakten om digitale markeder er et nyt lovgivningsinitiativ, der bidrager til det strategiske forløb, som er beskrevet i meddelelsen "Europas digitale fremtid i støbeskeen". Det har horisontal karakter og går på tværs af Kommissionens forskellige kompetenceområder, f.eks. vedrørende det indre marked, digitale tjenester og beskyttelse af konkurrencen.

For at sikre, at forordningen gennemføres af virksomhederne, skal der på EU-plan indføres forudgående kontrol og overvågning, såsom udpegelse af gatekeepere, overvågning af gatekeeperes overholdelse af reglerne, vedtagelse af afgørelser om manglende overholdelse, vurdering af anmodninger om undtagelser, gennemførelse af markedsundersøgelser og håndhævelse af de deraf følgende afgørelser og gennemførelsesretsakter.

Ved vurderingen af budgettet og antallet af medarbejdere, der kræves til initiativet, er der gjort en indsats for at skabe synergier og bygge videre på eksisterende rammer for at undgå behovet for at starte helt fra bunden, hvilket ville kræve endnu flere medarbejdere end den nuværende beregning.

Selv om der kan findes synergier med hensyn til personale, viden og infrastruktur i de tre ledende generaldirektorater og Kommissionens tjenestegrene, rækker initiativets betydning og omfang ud over de nuværende rammer. Kommissionen vil desuden være nødt til at øge sin tilstedeværelse på de digitale markeder, da forordningen fastsætter lovbestemte frister, hvilket også betyder, at der straks skal afsættes ressourcer til disse opgaver. Det er i øjeblikket ikke muligt at omfordele de nødvendige menneskelige ressourcer i de tre ledende generaldirektorater uden at bringe alle andre håndhævelsesområder i fare. Det er derfor vigtigt også at omfordele personale fra kilder uden for de tre ledende GD'er, hvis vi skal opfylde initiativets mål samt målene for de tre ledende GD'er.

1. UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

- Tjenestemænd og midlertidigt ansatte

Hvis den vedtages senest i 2022, vil Kommissionen være nødt til at afsætte de nødvendige ressourcer til at sikre udførelsen af sine nye opgaver, herunder vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er pålagt i henhold til forordningen.

Fra datoen for anvendelsen af forpligtelserne (2022) anslås det, at nye opgaver i forbindelse med retsakten om digitale markeder (udpege gatekeepere, overvåge, at gatekeepere overholder reglerne, vedtage afgørelser om manglende overholdelse, vurdere fritagelsesansøgninger, gennemføre markedsundersøgelser og håndhæve de deraf følgende afgørelser, gennemføre retsakter) i begyndelsen kræver yderligere 20 årsværk (17 AD + 3 AST) stigende til 55 årsværk (47 AD + 8 AST) i 2025.

- Eksternt personale

Fra og med det andet år for anvendelsen af forpligtelserne (2023) anslås det, at nye opgaver i forbindelse med retsakten om digitale markeder (udpege gatekeepere, overvåge, at gatekeepere overholder reglerne, vedtage afgørelser om manglende overholdelse, vurdere fritagelsesansøgninger, gennemføre markedsundersøgelser og håndhæve de deraf følgende afgørelser, gennemføre retsakter) i første omgang kræver yderligere 10 årsværk (6 KA + 4 UNE) stigende til 25 årsværk (15 KA + 10 UNE) frem til 2025.

2. Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

- Kun stillinger finansieret over forskningsbudgettet — ikke relevant

- Eksternt personale — ikke relevant

Andre administrationsudgifter

3. UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

Udgifter til tjenesterejser og repræsentation

- Det anslås, at der er behov for 10 undersøgelser på stedet af gatekeepere om året fra 2023. De gennemsnitlige omkostninger pr. undersøgelse anslås til 5 000 EUR pr. tjenesterejse under forudsætning af, at der er 2 årsværk på stedet med en varighed på 5 dage.

Rådgivende udvalg

- Der ventes at finde 5 møder sted i de rådgivende udvalg i 2022, 10 i 2023 og 15 om året i 2024-2027. Udgifterne pr. møde anslås til 10 000 EUR.

Uddannelse

- Uddannelsesbudgettet for personalet er et vigtigt element i sikringen af kvaliteten og den specifikke kompetence på dette område. Det anslås, at omkostningerne vil beløbe sig til 25 000 EUR om året.

Undersøgelser og konsultationer

- Der vil være behov for udgifter til højt specialiserede sektoreksperter for at yde teknisk bistand til udpegelse af gatekeepere og for at overvåge overholdelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i henhold til denne forordning. Det anslås, at der vil blive gennemført op til 6-7 overvågningsundersøgelser i perioden 2023-2027 med en kompleksitet, der spænder fra lav til meget kompleks med kontraktværdier på mellem 50 000 og 1 000 000 EUR. Det forventes, at behovet for disse eksperter vil være større i begyndelsen af perioden.

4. Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme

Ikke relevant

Supplerende bemærkninger til finansieringsoversigten og bilaget hertil

Aktionsudgifterne vil blive fordelt mellem GD COMP og GD GROW for programmet for det indre marked og GD CNECT for programmet for et digitalt Europa.

Administrationsudgifterne vil blive fordelt mellem GD COMP, GD GROW og GD CNECT.

--